Server niet gevonden
Firefox kan de server op www.ru.nl niet vinden.
Controleer het adres op typefouten, zoals ww.voorbeeld.com in plaats van www.voorbeeld.com
Controleer uw netwerkverbinding als u geen enkele pagina kunt laden.
Verzeker u ervan dat Firefox toegang heeft tot het web als uw computer of netwerk is beveiligd door een firewall of proxyserver.
Opnieuw proberen

ANS HAPERT

COMMENTAAR

Het jaar was nog maar net begonnen of de RU had al haar eigen *moment of fame*. Psychologie-hoogleraar Jan Derksen haalde de nationale kranten met zijn verhaal over de snotapen die tegenwoordig de collegezalen bevolken. Zijn boodschap, kort samengevat: studeren kun je thuis doen, achter de computer met videocolleges. Dan hebben wij tenminste geen last van jullie.

Hoewel de student van tegenwoordig inderdaad wel wat meer zijn best mag doen om aan het beeld van ijverige intellectuelen te beantwoorden, doemde bij ons een apocalyptisch beeld op: een verlaten campus. Oke, je hebt dan altijd een beschikbaar plekje in de UB en geen ellenlange rijen meer wanneer de Refter kebab serveert, maar wat je verliest is nog veel belangrijker. De kans om bijvoorbeeld een ANS uit de bakken te grissen, mensen te spotten in de UB en in direct contact te komen met docenten en medestudenten is dan niet meer aanwezig.

Een campus is kortom niet alleen een plek waar colleges worden gevolgd, maar moet vooral een habitat zijn waar studenten zich kunnen onderscheiden. Daarom is de quote van USR-voorzitter Patrick Verleg in het artikel over de ICT-voorzieningen des te zorgelijker. 'Ik heb het gevoel dat studenten worden weggejaagd uit de UB.'

Vlekkeloos werkende computers en een fatsoenlijk draadloos netwerk. Het zijn dergelijke voorzieningen die altijd tiptop in orde moeten zijn, wil je een fatsoenlijke studentenpopulatie op je campus hebben rondlopen.

Anders kunnen we net zo goed het plan van Derksen doorzetten en thuis onze colleges online bekijken. Als je daar tenminste wel internet hebt.

De hoofdredactie

DEZE ANS

04 Stroperig netwerk
De ijverige UB-student werd afgelopen tentamenperiode geteisterd door de haperende wifi-verbinding. Het is een van de vele voorbeelden van het tekortschieten van de ICT-afdeling op de RU. Meer inspraak en controle door studenten is broodnodig.

07 'Ik heb talent voor een saai bestaan'
'Nou, dan beland je toch een keer bij iemand in bed terwijl je daar eigenlijk geen zin in had.' Leef bij de dag, dat is de 'ouwelullenboodschap' van gelauwerd schrijver Ronald Giphart. Want na je vijfentwintigste is het te laat.

18 'De Sjonnies, dat is een fenomeen'
De Nijmeegse sjonnies zetten al twintig jaar de norm op het gebied van feestmuziek. ANS bezoekt hun optreden in café 't Haantje en loopt mee in de polonaise.

22 Klaver troef
GroenLinks heeft een rampjaar achter de rug. De partij kelderde van tien naar vier zetels in de Tweede Kamer. ANS spreekt met kroonprins Jesse Klaver over de belangrijkste boodschap van de partij.

05 Gapend gat
06 Het laatste oordeel
13 Met gelijke munt terugbetaald?
16 Middenpagina
21 De graadmeter
25 Diarium van een dorpshomo
26 Het Issue: Voorziene omstandigheden
28 Lijn 1
30 Colofon
31 Crypto
32 Tot slot

06

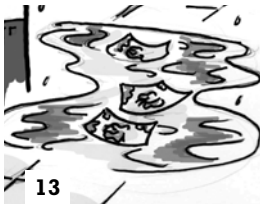
13

21

26

NIET ANS

Zij gelooft niet in hem
Lang hebben we moeten zoeken voordat we een echte Nijmeegse volkszanger wisten te vinden voor 'Meelopers'. Bart Vledder, vertolker van knallers als *Sjalalie* en *Viva Hollandia*, bleek de ideale kandidaat. Een onvoorziene omstandigheid deed ons echter een toontje lager zingen. 'Mijn vriendin is bij me weg, dus het optreden gaat niet door', deelde een geëmotioneerde Vledder ons via de telefoon mede. Daarom liepen we maar met de Sjonnies mee. En dat is prihima.

Een goed imago voor GroenLinks
Als je partij net een forse verkiezingsnederlaag heeft geleden is een beetje imago belangrijk, dat begrijpen wij ook wel. Dat Jesse Klaver niet wist dat we foto's zouden maken - toch niet geheel ongebruikelijk bij interviews - was tot daar aan toe. Moeilijk doen omdat je niet je netste kleren en favo haarlak hebt uitgezocht voor het plaatje gaat echter wel heel ver. Of hij de foto's voor publicatie kon inzien? Uiteindelijk gaf hij wel zijn toestemming, dus konden de geprepareerde foto's van een duurzaam resusaapje met colbert de prullenbak in.

Een goed imago voor Ovum Novum
Vijf naïeve meisjes en een nieuwsgierige interviewster waren genoeg om de alarmbellen bij studenten/scholierenvereniging Ovum Novum te doen rinkelen. Haastig werd een bestuurslid opgetrommeld die het hele interview als een waar *stasi-apparat* moest toekijken of de dames niet al te gekke ontgroeningverhalen ophielden. Voor je het weet ben je zo je imago als brave feestbende kwijt en denkt een sterretje als Jody Bernal wel twee keer na voor ze nog eens de Kelder aandoen. **ANS**

GESPOT OP DE POT
Het was de hype van de afgelopen maand: Gespot: UB RU. Met die Facebookpagina schoten ook andere Gespot-pagina's als gestipte paddestoelen uit de grond in de Keizerstad. Een willekeurige locatie, een paar kekke foto's, een hippe verloting onder de eerste honderd likes en een verhaaltje met een seksmetafoor, hoe moeilijk kan het zijn? Zo deden Gespot: Heyendaalshuttle en Gespot: AH Van Schevichavenstraat hun intrede. Met ANS-online konden wij natuurlijk niet achterblijven. Gespot: Toiletblok op de achtste verdieping van het Erasmusgebouw was geboren. En wat een enthousiasme, echt SUPERLEUK!!!

MEER LEUKE DINGEN. MEER HANS
Moeilijke crypto's, geen verkiezing 'hunk van het jaar' en een kritische houding tegenover de RU. Het is natuurlijk ook niet altijd even makkelijk om ANS te lezen. Helemaal als op de site ook nog eens een column verschijnt van Bertus Huidschuiver die aanleiding is voor enige consternatie. Dan is de maat helemaal vol en moet er keiharde aksie worden ondernomen. En zo ontstond HANS, Het Andere Nijmeegse Studentenblad. HANS wil 'meer leuke dingen', maar gaf op ANS-Online aan nog niet precies te weten wat die leuke dingen zijn. Wij hebben de boodschap in ieder geval begrepen. Volgende maand een woordzoeker dan maar?

WIN DIE SHIT!
Sinds enkele maanden is hij weer terug op ANS-Online, de wekelijkse muziektip van 3voor12 Gelderland met daarin de optredens die je die week niet mag missen. De muzieksite geeft echter ook zelf vaak een feestje met bands uit Nijmegen en omgeving, Club 3voor12 Gelderland. Op ANS-Online kun je kaarten winnen voor de fuif op 23 februari in Merleyn, met onder andere Mister and Mississippi en Burned Shoulders. Houd de site in de gaten! **ANS**

Op de hoogte blijven van al het studentennieuws?

Check dan www.ans-online.nl, volg ons op twitter of like de ANS-pagina op Facebook

STROPERI NETWERK

De RU is bezig om van haar ICT-afdeling een gestroomlijnd geheel te maken. Een goed plan, maar voor studenten is er op korte termijn geen oplossing voor hun problemen. **'Ik heb het gevoel dat studenten worden weggejaagd uit de UB.'**

Traag of niet functionerend draadloos internet, slome printers en een beperkt aanbod van software. Het zijn veelgenoemde ICT-problemen voor de RU-student. Het meest recente voorbeeld is het haperende internet tijdens de afgelopen tentamenperiode in de Universiteitsbibliotheek (UB). De facilitaire ICT-afdeling is verantwoordelijk voor de problemen wat betreft ICT-voorzieningen op de campus en bestaat uit drie onderdelen. De Gebruikersdienst ICT (GDI) is het aanspreekpunt voor student en medewerker wat betreft de ICT-voorzieningen zoals het draadloos internet en de printfaciliteiten, het Universitair Centrum Informatievoorziening (UCI) is de leverancier van de diensten. De derde betrokken partij is het Concern Informatie Management (CIM), dat informatiesystemen als Osiris en Blackboard verzorgt. Deze complexe structuur wordt pas veranderd in 2015. In de tussentijd moet er beter worden ingespeeld op de problemen van studenten.

Met de tijd mee

Het College van Bestuur (CvB) streeft niet naar de beste ICT-dienst van het land, maar kiest voor degelijkheid en richt zich op veiligheid van de aangeboden diensten. De ICT-wereld is echter volop in beweging en studenten komen met steeds nieuwe apparaten op de proppen die ze willen gebruiken op de campus. Een ICT-dienst moet daar op inspelen, maar opmerkelijk genoeg is het toch niet mogelijk om op het draadloos internet te komen als je een laptop met Windows 8 bezit. Frans Peperzak, Hoofd Inkoop van het Cluster Facilitair, legt uit: 'Als student verwacht je dat draadloos internet werkt als je je laptop openklapt op de campus, net zoals in een café. Daar heb je echter een open netwerk, terwijl het netwerk op de campus gesloten is. Om de veiligheid van de instelling en de student te garanderen kan het daarom wat langer duren voordat iets volledig werkt.'

Het kan echter ook te lang duren voordat het werkzaam is. Problemen lijken daardoor structureel. 'Ik heb nu het gevoel dat studenten worden weggejaagd van de campus. Systeembeheerders krijgen ver van tevoren proefversies van nieuwe programma's juist om te testen of de netwerken RU-WLAN en EDUROAM werken', zegt Patrick Verleg, voorzitter van de Universitaire Studentenraad (USR). 'De universiteit kan zich niet verschuilen achter het veiligheidsargument.'

Een kwestie van prioriteiten stellen

Al in juni vorig jaar trok de USR middels een brief aan het CvB aan de bel. De ICT-afdeling van de RU deed te weinig met de input van studenten en bij klachten en suggesties die werden behandeld was er volgens de medezeggenschappers een 'gebrek aan visie'.
'Wij hechten veel waarde aan de input van studenten, maar het is lastig om met ze in contact te komen', zegt Loes Builtjes, hoofd GDI. De enige signalen komen van de USR en een klankbordgroep studiewerkplekken die slechts zelden vergadert en waarvan het studentdeel voornamelijk bestaat uit USR-leden. Als contact al zo moeilijk is, dan moet je juist naar die studenten luisteren, vindt USR-voorzitter Verleg. Hij noemt de samenwerking tussen student en GDI sinds de brief van de USR 'nog steeds stroef' en merkt dat er veel informatie, klachten en suggesties bij de Helpdesk van de GDI niet doordingen tot de rest van de organisatie. 'Als je studenten vraagt wat ze willen is dat een goed draadloos netwerk en bijvoorbeeld keuze uit meerdere browsers, zoals Firefox en Google Chrome.' Die eerste is nu beschikbaar, maar het heeft wel een half jaar geduurd voordat dit was gerealiseerd en nadat de USR herhaaldelijk had aangedrongen.' Te lang, volgens Verleg. 'Er hangt geen enorm prijskaartje aan het installeren van die browsers. Het is met name een kwestie van prioriteiten stellen.'

G

Ingewikkelde inrichting
De oorsprong van de stroperige organisatie ligt in het verleden van de ICT-afdeling. Voorheen waren faculteiten verantwoordelijk voor hun eigen ICT-voorzieningen, waardoor er grote verschillen ontstonden. De RU werkt nu aan een reorganisatie om de gehele ICT-afdeling onder een dak te krijgen en centraal aan te sturen. Een tussenstap daarin is de huidige splitsing tussen drie eilanden GDI, UCI en CIM. 'Daar kunnen zeker zaken efficiënter', aldus Builtjes. 'Je moet echter ook een en ander in perspectief zien. Op dit moment kampen we nog steeds met de gevolgen van het oude beleid, waardoor nog niet alles is gestandaardiseerd en zitten we bijvoorbeeld met verschillende soorten printers en hardware. Dan weet je niet of problemen die op de ene plek spelen zich ook voordoen op andere plekken.'
USR-voorzitter Verleg ziet op korte termijn vooral de noodzaak om de communicatie vanuit concrete klachten van studenten in de helpdesk naar de rest van de ICT-afdeling te verbeteren. Zo kan studenteninvloed volgens hem worden vergroot. Voor de lange termijn draagt hij nog geen oplossingen aan wat betreft studenteninvloed. 'Ik heb mijn pijlen gericht op de situatie na de reorganisatie, je moet eerst afwachten wat dat doet.'

Juist die uitspraak is opmerkelijk aangezien de grootschalige reorganisatie naar verwachting pas volledig is afgerond in 2015. In de komende twee jaar is het echter wel van belang dat de student een sterkere stem krijgt, anders blijft het aanmodderen. Een sterkere klankbordgroep kan daarin een eerste stap zijn, maar de GDI moet vooral flexibeler zijn en wensen van studenten niet in de wacht zetten. **ANS**

GAPEND GAT

'Moet ik netwerken of net doen of ik werk?' vroeg ik de loopbaanadviseur. Ze zei dat ik er met die mentaliteit niet kwam en wees me de deur. Ik stond er alleen voor.

Ik droomde dat ik op mijn eerste werkdag struikelde en van de trap viel. Het ging hard. Ik rammelde luidruchtig omlaag en landde met een klap op de plavuizen in de hal. Daar bleef ik versuft liggen.
De receptioniste was er als eerste bij. Haar hakken tikten kordaat op de tegels, daarna verscheen haar gezicht boven me. In haar blik zat iets van sensatiezucht.
'Het gaat wel', bracht ik uit. Ik voelde geen pijn, maar toen ik wilde opstaan zag ik dat mijn linkerarm in een vreemde positie lag en dat door de voegen van de tegels een bloedstraaltje in de richting van de buitendeur kroop.
De receptioniste proestte.
Ook van andere kanten snelden collega's toe. Ik hoorde hun opgewonden stemmen in de gangen. Ze verdrongen zich om de receptioniste en begonnen stuk voor stuk onbedaarlijk te lachen toen ze me zagen. Ze lachten alsof ze bij een cabaretvoorstelling waren, met een gemeenschappelijk geluid dat dan weer wegebde, dan weer aanzwol.
'Dit is zo aanstekelijk!' zei een vrouw van P&O toen ze tussendoor op adem kwam. Ze stond op de trap en hield een plekje vrij op de derde tree, waar het volgende moment de directeur stond. Een robuuste vrouw in een mosgroen mantelpak die hevig maar geluidloos lachte. Ze hield zich in evenwicht aan de trapleuning en kwam pas na lange tijd tot bedaren.
'Nu is het wel mooi geweest', zei ze, de tranen uit haar ooghoeken vegend, 'aan het werk!'
En terwijl ze nog een beetje nahikten liepen de collega's in groepjes terug naar hun kantoren, behoedzaam over het bloed heen stappend, zuinig op hun schoenen.

Aan het eind van de morgen kwam ik bij oma om mijn nette bloes te strijken. Mijn neef Boudewijn lag in een joggingpak op de bank en keek tv.
'Is Boudewijn ziek?', vroeg ik oma, die in het halletje mijn jas aannam. Ik probeerde mijn stemgeluid onder het volume van de televisie te houden.
'Welnee', zei oma, 'hij komt gezellig *The Bold and the Beautiful* kijken, dat doet hij wel vaker.'
Dat leek me ondoenlijk voor iemand die zestig uur per week werkte, maar ik was te moe om er lang bij stil te staan.
'Ha', zei ik toen ik even later naast hem op de bank plofte. Hij trok zijn benen wat op en keek me kort aan.
'Je ziet er beroerd uit', zei hij en schakelde van de soap naar een tekenfilm, en toen naar het economisch nieuws op Teletekst.

HET LAATSTE OOR DEEL

Duffe opsommingen of ultiem entertainment?

Iedere maand verschanst ANS zich in de collegebanken om een genadeloos oordeel te vellen over het onderwijs aan de RU.

STUDIE:
Tandheelkunde

COLLEGE:
Functieherstel 2, 10 januari, 13.30u-14.30u
Gebouw Tandheelkunde, lokaal 040

DOCENT:
Drs. A. de Rijk

UITSTRALING:
Onorthodoxe orthodontist

PUBLIEK:
Gedreven tandentrekkers

INHOUD:
A. de Rijks kunde

EINDCIJFER:
8

'Er is geen discussie over mogelijk: zo moet die lepel erin.' Arjan de Rijk laat de zaal vol aspirant-tandartsen zien hoe ze te werk moeten gaan tijdens het practicum dat later op de middag plaatsvindt. Opdracht van vandaag is het maken van gebitsafdrukken. Hierbij wordt een lepel was in de mond van de patiënt geschoven waarna hij er zijn tanden in mag zetten. Van de afdruk wordt vervolgens een replica in gips gegoten. De vlot pratende De Rijk vult zijn heldere uitleg aan met interessante achtergrondinformatie. 'Hoewel er tegenwoordig ook röntgenfoto's kunnen worden gemaakt met behulp van een mondscanner, wordt er in 80 procent van de gevallen voor deze klassieke methode gekozen.' Eenmaal begonnen aan zijn redevoering is De Rijk moeilijk de mond te snoeren. De paar laatkomers worden niet eens opgemerkt en kunnen rustig gaan zitten. Ondertussen strooit de energieke tandheelkundige met vaktermen. Een daarvan is de partiële afdruk, een afgietsel van slechts de helft van een gebit. Nuchter: 'Daar wordt voor gekozen wanneer de patiënt de lepel al meerdere malen heeft uitgebraakt.'
Door zijn bevlogen manier van vertellen - 'Ja, uitgieten! In gips!' - hangen de studenten aan de lippen van hun docent. Een student onderbreekt het relaas van De Rijk met de vraag of je bij het maken van de afdruk per ongeluk een tand kunt uittrekken. 'Dat is zeker mogelijk wanneer je stug materiaal gebruikt', reageert de tandheelkundige enthousiast. 'Het is me tijdens mijn eigen opleiding ook wel eens gebeurd.' Dit is niet de enige keer dat de docent refereert aan zijn studietijd. 'Toen ik begon vulden we de hele mond met gips. Dit moest opdrogen voordat we het eruit tikten om het daarna weer in elkaar te zetten.' Grijnzend: 'Niet heel prettig voor de patiënt.'
Hij gaat door met een waarschuwing aan zijn aandachtige toehoorders. 'Vergeet tijdens de behandeling niet het tandvlees te verdoven, anders slaan de speekselklieren op hol.' Wanneer er toch een overschot aan kwijl ontstaat, moeten de studenten handelen naar een stappenmodel dat sterk doet denken aan het inpolderen van de Tweede Maasvlakte. 'Gebied droogleggen, speeksel afzuigen en elementen droogblazen', dicteert de tandentrekker op glasheldere wijze.

Het Laatste Oordeel der Studenten
'Enthousiast, bevlogen en interactief', zo vatten de studenten de stijl van De Rijk samen. De tandartsen in spe hebben weinig aan te merken op hun docent. Een enkeling bemoeit zich met zijn kledingsmaak: 'Wat dacht hij toen hij die kleurtjesriem kocht?' Met zijn bevlogenheid weet De Rijk de hele zaal aan zich te binden. Als de gedachten van de toehoorders al afdwalen dan is dit naar de prekliniek waar ze na het college hun eigen afdruk mogen maken. Sommigen zitten zelfs watertandend in de collegebanken. 'Hij stottert zo schattig, maar dat weet bijna niemand. Toch luister ik altijd of ik een stottertje hoor.' **ANS**

‘IK HEB TALENT VOOR EEN SAAI BESTAAN’

RONALD GIPHART TRANSFORMEERDE TWINTIG JAAR GELEDEN VAN NACHTPORTIER TOT EEN GEVIERD SCHRIJVER. INMIDDELS IS ZIJN NAAM DEFINITIEF GEVESTIGD EN HEEFT HIJ OVERAL EEN MENING OVER - OOK BUITEN ZIJN ROMANS. **‘STUDEREN ZOU EEN GRAND TOUR MOETEN ZIJN.’**

'Op deze foto zie ik eruit als een Duitse intellectueel vlak voordat hij wordt afgevoerd', merkt Ronald Giphart (47) op als hij een interview met ANS uit 2000 onder ogen krijgt. 'Bijna alles uit dat interview klopt nog. Voor *Hard Gras* en de *Kijk* schrijf ik nog steeds, maar *Rails* bestaat al heel lang niet meer.' Giphart is altijd met verschillende projecten bezig. Eind 2012 verscheen zijn verhalenbundel *De Wake*, hij schrijft nu een feuilleton voor *de Volkskrant* en staat met Nico Dijkshoorn op de planken met de voorstelling *Matennaaiers*. Deze literatuurvoorstelling vullen de twee samen met de band The Hank Five met muziek, literatuur, dansjes en grove grappen. 'In een Chinees restaurant hebben we nagedacht over de titel en Nico schreef het woord ''matennaaiers'' op een briefje. Ik vond dat gelijk een passende naam, want er zit een deel vriendschap in en een deel muziek, net als in de show.'
In zijn kantoor doceert Giphart op hartstochtelijke wijze de fijne kneepjes van het schrijverschap. Hij gelooft niet in het geromantiseerde beeld van de schrijver die zichzelf opsluit in een ivoren toren. 'Er zijn periodes waarin ik alleen maar in dit kantoor zit om boeken te schrijven. Ik heb talent voor een saai bestaan, maar op een gegeven moment is de grens bereikt en krijg ik genoeg van mijn eigen beperkte geestesleven.' Regelmatig leent hij zich dan ook voor bizarre projecten. 'Naar aanleiding van een column over het Nijmeegse café Camelot werd ik door fotograaf Jan Bartelsman gevraagd of ik iets soortgelijks wilde schrijven over het Amsterdamse uitgaansleven. We hebben vijftig kroegen bezocht in vijf dagen. Het was de grootste kroegentocht die ooit is gedocumenteerd.' Bovenal is hij romancier met een enorme kennis van en een even grote liefde voor literatuur.

Grand tour

'Literatuur is vaak gebaseerd op transities. Er is een bepaalde status quo en die wordt doorbroken.' Omdat de studententijd volgens hem een van de belangrijkste transities in het menselijk bestaan is, gebruikt Giphart in zijn werk vaak studenten als personage. 'De grootste veranderingen vinden plaats tussen je achttiende en je vijfentwintigste. Daarna ben je klaar met het vormen van je persoonlijkheid. Je weet wie je bent en wat je angsten en verlangens zijn.'
In zijn verhaal *Het feest der liefde*, geschreven als introductiecadeau aan nieuwe Amsterdamse studenten, komt een corpsbal aan het woord die de nuldejaars bewondert omdat ze nog zo onbevangen in het leven staan. Binnen een paar jaar zullen de nu nog bleue tieners het leven ontdekken: de hardheid, de dronkenschap, de tegenslag, de mislukte vriendschappen. Het personage verwoordt het tragische besef dat studenten op het hoogtepunt zijn van het leven dat nog gaat komen. Voor je het weet komen op je dertigste de kwabjes en ben je op je vijftigste impotent. 'Dat verhaal was mijn ouwelullenboodschap dat jullie van deze periode moeten genieten. Laat je niet teveel fnuiken door vooraf vastgestelde principes. Nou, dan beland je toch een keer bij iemand in bed terwijl je daar eigenlijk geen zin in had. Maak er geen punt van, dit is het moment

dat het kan. Voor alcohol geldt precies hetzelfde, drink met mate, maar maak je er niet te druk om als je een keer een college mist omdat je te dronken bent geworden. Tegelijkertijd weet ik dat dit bijna onmogelijk is. Het is heel moeilijk om te zeggen: ''ik moet nu genieten''.

> 'Drink met mate, maar maak je er niet te druk om als je een keer een college mist omdat je te dronken bent geworden'

'Ik houd van het idee van een *grand tour*, het verschijnsel dat stamt uit de Renaissance. Rijke jongeren werden door hun ouders naar Italië gestuurd om schilderijen te bekijken, mensen te ontmoeten en colleges te volgen. Ze kwamen terug als rijker mens, verrijkt met kunst en cultuur. Het was een langgerekte ontgroening van drie jaar. Ik vind dat studeren zo'n *grand tour* zou moeten zijn.' Maatregelen die de studieduur moeten verkorten of studenten efficiënter moeten laten studeren, zijn volgens Giphart slecht voor de persoonlijke ontwikkeling. Over de Nijmeegse hoogleraar Jan Derksen, die zich onlangs sterk maakte voor digitale colleges, zegt hij: 'ik vind dit een interessante gedachte, maar

het moet vooral geen ordinaire bezuiniging zijn. Het mag in plaats komen van colleges met docent. Op deze manier wordt het wel weer mogelijk om te shoppen bij andere studies. Je zou zelfs digitaal aanwezig kunnen zijn bij een college in Cambridge.' Hij noemt het gevaarlijk als een universiteit alleen nog maar om kennis draait en niet om de sfeer die er omheen hangt. 'Want wat is er mooier dan als achttienjarige in een zaal vol leeftijdsgenoten college te volgen? Het geeft een gevoel van eeuwigheidswaarde.'

Literaire spelletjes

Giphart studeerde zelf Nederlands, maar stopte om aan zijn debuut *Ik ook van jou* te werken. 'Ik woonde in een studentenhuis met Bert Natter, die inmiddels ook schrijver is. We waren obsessief met literatuur bezig. We speelden spelletjes, waarbij een van ons een boek uit de kast pakte en opensloeg. Dan moest de ander aan de bladspiegel en de lengte van de zinnen zien wie de schrijver was.' Volgens de auteur is die herkenning hetzelfde als het kunnen onderscheiden van Nederlanders in het buitenland. 'Je kunt aan stijlelementen en stijlfiguren zien wie de schrijver is, net als dat er wel zevenhonderd dingen zijn die opvallen aan een Nederlander op vakantie. Ik zou iedere beginnend schrijver aanraden om een van zijn favoriete boeken over te typen, woord voor woord. Zo ontdek je pas echt wat er gebeurt als iemand schrijft.'

Bij het schrijven van zijn feuilleton in *de Volkskrant* betrekt Giphart actief deze mensen met literaire ambities. Lezers konden aan het begin kiezen tussen drie basisideeën en daarna via Facebook suggesties aandragen voor het vervolg. 'Er zijn in Nederland zes à zevenhonderdduizend mensen die de ambitie hebben om ooit nog eens een boek te schrijven en er zijn er zo'n honderdvijftigduizend daadwerkelijk bezig. Dat terwijl er per jaar slechts een fractie van die manuscripten wordt uitgegeven.' Met zijn doorlopende verhaal probeert Giphart daarnaast te laten zien hoe het schrijfproces werkt. 'Er zijn veel verschillende soorten schrijvers, maar bij mij begint een roman altijd met een flits. Dat kan zijn als ik onder de douche sta of op de fiets zit, ineens denk ik: ''daar zit een roman in''. Ik schrijf dit soort ideeën op in een klein boekje.' Giphart gaat voor een muur staan, zoals een ware docent voor het bord, en legt uit hoe hij vervolgens zijn verhaal structureert. 'Ik hang briefjes op met hoofdstuknummers en alles wat daar onder komt te hangen hoort bij dat hoofdstuk. Een roman bestaat uit scènes en ik plan hoeveel bladzijdes er per gebeurtenis nodig zijn. Vervolgens werk ik de personages uit. Ik vraag me bijvoorbeeld af wat een karakter zou doen als hij een dode hond op straat ziet liggen.' Hij plaatst zich met deze gestructureerde werkwijze tussen de groten der aarde. 'Reve en Hermans werkten ook zo. Dronken in een café zitten en een verhaal bedenken heeft niets met het schrijverschap te maken.'

Echte vrienden

De beroepsgroep van schrijvers heeft het zwaar door de crisis in de boekenwereld. De verkoopcijfers van literaire werken dalen al jaren. Giphart doet het relatief goed, maar toch is het ook voor hem financieel noodzakelijk om er naast het schrijven van romans andere activiteiten op na te houden. 'Als ik voor mijn levensonderhoud alleen afhankelijk zou zijn van mijn boeken, zat ik in zwaar weer. Alleen Kluun en Herman Koch kunnen dat. Zij schrijven dan ook lekkere boeken die je puur voor je plezier leest.' Ook op dit gebied kent Giphart zijn klassiekers. Pas sinds de jaren vijftig zijn er schrijvers die leven van hun werk. 'Voor de oorlog had je wel schrijvers die fulltime schreven, maar die hadden rijke vaders. De meesten hadden een baan ernaast. Borderwijk was bijvoorbeeld advocaat en Nescio had een kantoorbaan. Couperus reisde met de trein door heel Nederland om voor te lezen. Je ziet dat schrijvers weer terugvallen in dat soort patronen. Ze hoereren zich, zoals Hermans dat noemde.'

Giphart heeft bij dit Couperiaanse rondreizen zijn metgezel gevonden in Nico Dijkshoorn. Het is niet de eerste keer dat hij zich voor een optreden in een collectief van schrijvers voegt. Eerder deed hij dergelijke voorstellingen met Joost Zwagerman en Bart Chabot. 'Met deze schrijvers onderhoud ik echte vriendschappen. Ik zou het heel erg vinden als ik zestig keer of meer met iemand op een podium moet staan waar ik niet mee bevriend ben.' Ook in zijn werk komt het thema vriendschap veelvuldig aan bod. 'Ik blaas de literaire vriendschappen graag op. In *Giph* maakt de hoofdpersoon deel uit van een vriendengroep die hij kwijtraakt. Ook *IJsland* begint met de vriendschapsproblemen binnen de groep schrijvers die de Tachtigers wordt genoemd en hoe dat uit elkaar spatte.' In die laatste roman wordt gesteld dat een mens op zijn twintigste zes vrienden heeft, op zijn dertigste vier en op zijn vijftigste nog maar twee. 'Dat is wetenschappelijk aangetoond! Ik had vroeger ook meer vrienden dan nu, maar ik ben wel nog gezegend met mijn oude vriendenclub. Dat zijn mijn echte vrienden, een heel bataljon kroegvrienden is verdwenen. Vriendschap is een soort emmer die overloopt. Op een gegeven moment ontmoet je nog wel mensen waarvan je weet dat ze potentiële vrienden zijn, maar zit de emmer vol.' Giphart vraagt zich hardop af wat precies de definitie van een vriend is. 'Ik denk dat je plaats hebt voor vijf of zes echte vrienden. Als je op vrijdag naar het café gaat en op de terugweg een voetganger dood rijdt, wie kun je dan uit zijn bed bellen om jou bij te staan? Als je een minder goede vriend belt en zegt: ''ik heb net iemand doodgereden'', dat is toch vreemd?' **ANS**

Grand Café Moenen
Eten. Drinken. Spelletjeskast.
Grote Markt 36
6511 KB Nijmegen
024 - 36 56 546
grandcafemoenen@hotmail.com
www.grandcafemoenen.nl

ANSJES

Een Ansje mag maximaal 35 woorden bevatten en kost 5 euro voor studenten en 10 euro voor externen. De waarde van de aangeboden goederen mag de 900 euro niet te boven gaan. Mail naar: stichtingmultimedia@gmail.com

RESET MY ROUTER
Altijd problemen met je wifi? Geen zin in allerlei gedoe? Mail naar Johnny@RESETMYCOMPUTER.nl en wij komen de boel opkalefateren.

't Haantje
Café–Biljart

zoals een café hoort te zijn
café Samson
100 soorten bier, 14 op de tap
Verschillende biermenu's
Verwarmd terras
Lunchkaart
Zondag-, maandag-, dinsdag- en woensdagavond krijgen studenten 10% korting op vertoon van hun collegekaart
Zaalje met eigen bar beschikbaar voor verschillende doeleinden.

café de plak
lunch 12:00 tot 16:00
avondkeuken 17:30 tot 21:30
Bloemerstraat 90 6511EM Nijmegen
www.cafedeplak.nl

GEZOCHT: OVERBLIJVERS...
... ook voor een basisschool bij JOU in de buurt!
Extra geld nodig? Kun je goed met kinderen overweg? Heb je af en toe 1.5 uur tijd, tussen de middag? **Word dan (inval)overblijfkracht!**
Wij nodigen je graag uit voor een kennismakingsgesprek waarin we onderling bespreken op welke dagen je beschikbaar bent. Wij bieden een leuke baan en een vergoeding van € 10,– euro per keer.
Interesse? Meld je aan via **www.overblijfkracht.nl** of tel. **024 - 360 20 58** Kijk ook op **www.nokik.nl**
Nokki
Tussenschoolse Opvang

DEMAIN
Cocktails & Fine Drinks
IEDERE WOENSDAG
COCKTAILS € 5,-
Lange hezelstraat 58 A - Tel: 024 324 33 45
www.cafedemain.nl - www.facebook.com/cafedemain

gratis
NDRGRND LIVE
www.ndrgrndlive.nl

vr 1-2 Daybroke
vr 8-2 Jürgen Rijkers feat. Uli W. on bass
vr 15-2 Digital Orchestra
vr 22-2 Machinery

Scan de qrcode voor meer informatie en audio/video of ga naar www.ndrgrnd.nl

Februari

Entree Gratis | open 22.00 uur | Aanvang rond 0.00 uur | NDRGRND.nl

Intro-avond 25 febr. 2013
Start cursus 4 maart 2013

IS THERE MORE TO LIFE THAN THIS?

Is er meer in het leven? Bestaat God? Denk jij hierover na? StudentAlpha is dé plek om deze vragen te stellen en te ontdekken wat het christelijk geloof is en of het waar is.

Eten / Ontmoeting / Discussie / Borrel

Interesse? Mail naar:
alphanijmegen@hotmail.com

WWW.studentalpha.NIJMEGEN.NL

restaurant VALDIN

Afstudeerborrel of promotiefeest?
U hoeft alleen maar de straat over te steken.
Laat vrijblijvend een offerte maken!

3-gangen keuzemenu's vanaf € 19,50 p.p.

Al plannen voor de kerst?
www.valdin.nl

Tel: 024-3556902 | info@valdin.nl
Van Peltlaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen

RESTAURANT PINOCCIO

20% STUDENTENKORTING

KOM GEZELLIG MET JE STUDIE-, HUISGENOTEN OF OUDERS VOOR EEN SMAAKVOL DINER EN MAAK GEBRUIK VAN DEZE HEERLIJKE ACTIE!

Op vertoon van een geldig collegekaart krijg jij 20% korting!

- 20% korting op je totale rekening en niet geldig in combinatie met andere acties.
- Deze actie is geldig t/m maart 2013 met uitzondering van de feestdagen.

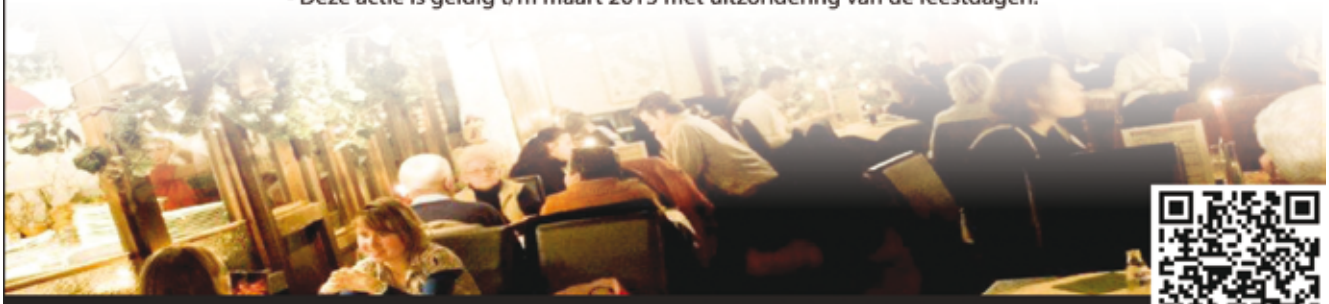

Molenstraat 99, Nijmegen (naast Café De Tempelier) · 024 323 26 98 · nijmegen@pinoccio.nl

MET GELIJKE MUNT TERUG-BETAALD?

Een munt enkel en alleen voor inwoners van Gelderland. Dat is het doel van de Gelre, waarmee je binnenkort in sommige winkels kunt betalen. **Krijgt de euro serieuze concurrentie als belangrijkste betaalmiddel?** 'Eigenlijk is het een soort veredelde boekenbon.'

Anthony Migchels houdt de deur naast een groezelige lampenwinkel in de Arnhemse Steenstraat open. Een trap leidt naar een kaal en kil appartement, met meubels die lukraak door de kamer verspreid staan. Migchels sluit de ramen, die ondanks de vrieskou wijd open stonden en zet koffie. Niets in de ruimte doet vermoeden dat zich hier het epicentrum bevindt van de Gelre, een nieuwe valuta die het op zal nemen tegen het bestaande geldsysteem. 'Onze bedoeling is om keihard te gaan concurreren met de euro', zegt Migchels. Zijn gezicht verraadt geen spoor van twijfel. Migchels pakt een stapeltje groene briefjes uit een schuifla en gaat in kleermakerszit in een oude fauteuil zitten. 'Dat zijn allemaal ééntjes', legt hij uit. Het is dat hij het zegt: de dikke papiertjes hebben meer weg van lelijke visitekaartjes dan van geld. Toch kan hiermee binnen afzienbare tijd worden betaald in verschillende winkels in Arnhem, Nijmegen en omstreken. 'Van deze briefjes heb ik er nu 150.000 laten drukken', gaat Migchels enthousiast door. 'Dit papier is van de vereiste kwaliteit en er zit een watermerk in. Als het voldoet aan de standaard veiligheidseisen, kun je gewoon je eigen geld laten drukken.' Hoewel het dan nog niet om een wettig betaalmiddel gaat, zal de munt in diverse winkels te gebruiken zijn. Wat zijn de voordelen die de Gelre kan bieden en, belangrijker nog, wat zijn de risico's?

Groen en voordelig

Je eigen geld: het klinkt als een kinderhobby of valsmunterij, maar voor Migchels is het een doodserieuze zaak. Sinds 2007 houdt hij zich bezig met de Gelre, een munt die in provincie Gelderland een serieus betaalmiddel naast de euro moet worden. Het project ging vijf jaar terug al van start, maar een onwettige applicatie voor het internetbankieren gooide roet in het eten. Migchels moest met een groepje programmeurs terug naar de tekentafel, maar hoopt een dezer maanden een doorstart te maken met zijn munt. Hoeveel Gelres zijn er straks in omloop? 'In het begin een kleine hoeveelheid, maar later gaat het om miljoenen en uiteindelijk over miljarden.'

In Nederland is het idee nog relatief nieuw, maar in Duitsland bestaan al zo'n dertig complementaire munteenheden, van de 'Chiemgauer' in Rosenheim tot de 'Roland' in Bremen. Het idee is simpel: doordat de munten slechts bij bepaalde winkels in de buurt ingewisseld kunnen worden voor goederen of diensten, blijft het geld in de regio en krijgt de lokale economie een impuls. Daarnaast zijn de complementaire munten, anders dan de euro, niet rentedragend. Regionale munten sparen heeft dus geen zin, het levert niets op. Sterker nog, wie de Gelre spaart moet jaarlijks 5 procent over de digitale rekening afdragen aan de 'bank'.

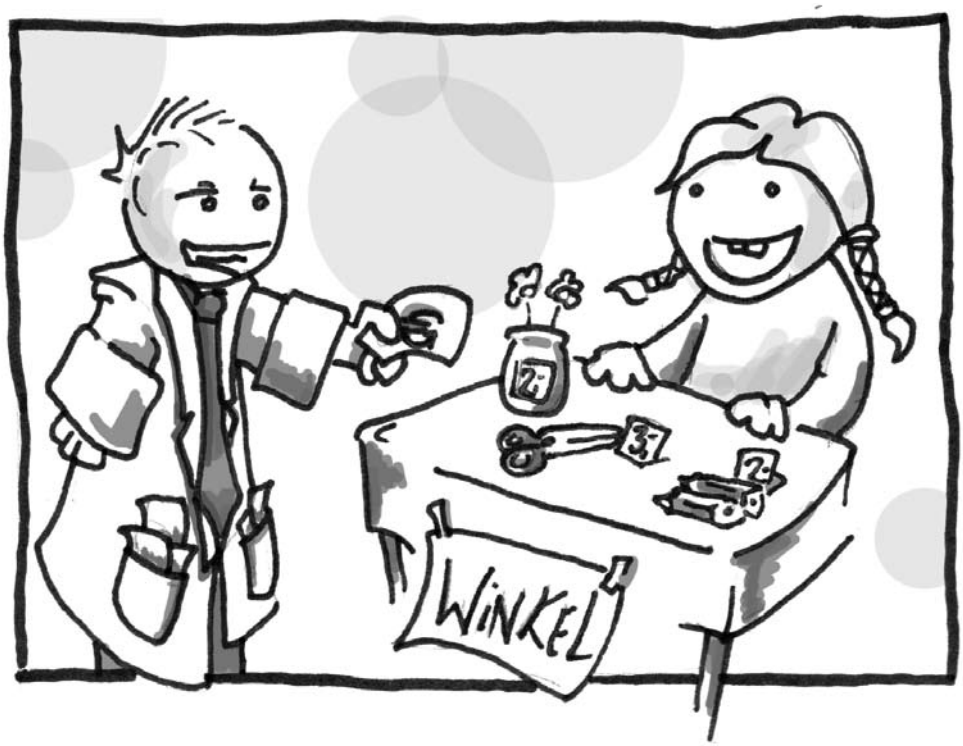

Deze zogenaamde vertragingsrente moet waarborgen dat er een vlotte circulatie van geld ontstaat. Migchels: 'Er wordt minder geconsumeerd als iedereen gaat oppotten.'
Buiten de idealistische motieven is de Gelre ook nog eens voordelig voor de portemonnee van de consument. Migchels: 'Voor 95 eurocent kun je 1 Gelre kopen. In de winkel zijn deze gewoon 1 euro waard. Je koopt dus alles met 5 procent korting.' Winkeliers ondervinden hier slechts de financiële nadelen van als ze de Gelres terugruilen voor euro's. Willen ze dit voorkomen, moeten ze de Gelres gebruiken voor eigen consumptie of, voor zover dat mogelijk is, om voorraad in te kopen. 'Het is een echt ruilmiddel', glundert Migchels.

Lokaal is geniaal

Het feit dat ondernemers op zoek moeten naar leveranciers die ook de regionale munteenheid accepteren bevordert een handelssysteem dat zich niet buiten de grenzen van het gebied begeeft. Dit steuntje in de rug voor regionalisering wordt bejubeld door Lou Keune, voormalig hoofddocent bij de Faculteit Sociale Wetenschappen aan de Universiteit van Tilburg. 'Mensen willen weten waar onze producten vandaan komen. Wie heeft het verbouwd? Zitten er gifstoffen in? Bovendien betekent onafhankelijkheid van de euro een grotere autonomie. Je bent als regio onafhankelijker van wat er in de grote wereld van het geld gebeurt.'
De emeritus loopt al lang mee in de duurzame economie: hij was betrokken bij projecten als de Derde Wereldbeweging en het Platform Duurzame en Solidaire Economie. In die hoedanigheden maakte hij de nadelige kanten van de globale economie van dichtbij mee. Keune: 'Wat betreft duurzaamheid is er heel veel winst te boeken. De vernietiging van natuur in Brazilië en Argentinië is een van de nadelen van het huidige systeem. Onze Nederlandse veestapel – die voor een groot deel opgaat aan export – wordt voornamelijk gevoerd met soja uit die landen. Boeren in Zuid-Amerika worden soms met geweld verdreven, waarna hun grond wordt omgebouwd tot een sojaplantage. Dat alles terwijl Europa zonder problemen voor de eigen voedselproductie zou kunnen zorgen.'

> 'Geld was een ruilmiddel. Inmiddels is het verworden tot een schuldmakend instrument'

Frankfurter idioten

Op de achtergrond speelt ook een ander verhaal een rol. 'De belangrijkste achterliggende gedachte is kritiek op het huidige geldstelsel. Geld was oorspronkelijk een ruilmiddel. Inmiddels is het verworden tot een schuldmakend instrument', aldus Keune.
Dit principe heeft alles te maken met de rente die op de euro moet worden betaald. Anthony Migchels schenkt koffie uit een glazen pastasausfles in twee kommen en begint te vertellen over zijn afkeer tegen het huidige geldsysteem, voor hem de reden om de Gelre op te starten. 'Geld wordt gecreëerd door een bank en in circulatie gebracht via leningen. Het uitschrijven van die lening is slechts een boekhoudkundige maatregel, er is niets makkelijker dan geld scheppen. Elke euro is dus in feite een schuld aan een bank, waarover rente moet worden betaald.' Het wantrou-

wen jegens het bestaande systeem zit diepgeworteld bij Migchels. Hij verheft zijn stem: 'Ik heb niks te maken met allerlei idioten in Frankfurt die voor ons bepalen dat de euro het allerbeste betaalmiddel is.'

Veredelde boekenbon

De visie van Migchels staat lijnrecht tegenover die van Eelke de Jong, hoogleraar Internationale Economie aan de RU. Hij zucht als hem op zijn kantoor in TvA 5 wordt gevraagd naar de voordelen die een regionale munt kan hebben. 'Het verhaal dat ik nu ga houden is hetzelfde dat ik heb verteld tegen de mensen van de Bataaf, nog zo'n regionale munt, die hier ook zijn geweest. Complementair geld kun je maar bij bepaalde winkels gebruiken. Eigenlijk is het dus een soort veredelde boekenbon. Daar kun je regionaal winkelen iets mee versterken, maar ik vraag me af of het zoden aan de dijk zet.' De Jong is op zijn zachtst gezegd sceptisch over het concept. 'Stel, ik koop zo'n Gelre. Wie zorgt dat ik daar wat aan heb? Hoe zeker weet ik dat ik mijn geld kan terugruilen? Ik heb begrepen dat de Bataaf door fraude over de kop is gegaan. Je bent toch afhankelijk van zo'n lokaal bankje-achtig-iets.'

Op een nieuwsblog vertelde De Jong eerder dat de Gelre in principe op de euro parasiteert. Nu zegt hij: 'Dat bedoel ik in de zin dat zo'n munt alleen maar functioneert omdat men uiteindelijk weer terug kan naar de euro. Als ik wat wil kopen en de winkelier accepteert dat geld niet, dan kan ik niet naar de rechter stappen om het hem te laten accepteren. Je kunt er niets mee afdwingen.' Een glorieuze toekomst voor de Gelre ziet De Jong dan ook niet voor zich. Hij wijst naar het opnameapparaat dat op tafel ligt. 'Waar had je dat willen kopen dan? Of dit boek? Waarschijnlijk is het geprint in de VS, gedrukt in China, weer ergens anders geniet en toen hierheen gestuurd. Ik zeg niet dat dat goed is, maar zo is het op dit moment. Je zult toch een internationaal geaccepteerde betaalmunt moeten hebben om zulke aankopen te doen.'

Van Gelre tot Brabo

De Jong ziet bovendien praktische nadelen. 'Ik was laatst in Glasgow en haalde wat geld uit de muur. Dat bleken geen Britse ponden, maar *pounds* uitgegeven door de bank van Strathclyde. Dus ik meteen vragen: wat kan ik hier mee? Wel, in Glasgow ging het nog wel, maar in Edinburgh werd het lastig om er dingen mee te kopen en in Londen hoefde ik het helemaal niet te proberen. Toen heb ik ze toch direct maar weer voor Britse ponden ingewisseld.'

In het appartement aan de Steenstraat is de koffie op. Migchels vertelt over het samengaan van munten tot een economische wereldorde en de invloed die banken op politiek en media uitoefenen. Hij streeft zelf naar een lappendeken van kleine, regionale munten en vertelt over dergelijke projecten in Overijssel en Lelystad. Zit de consument er wel op te wachten om straks in Brabant met ander geld te moeten betalen dan in Nijmegen? 'Dat is dan weer een klein nadeel', geeft Migchels toe, 'maar alles gaat straks online. Er zijn nu al applicaties waarmee je op de telefoon geld kunt beheren. Winkel je in Den Bosch en je komt Brabo's tekort, dan bestel je ze gewoon direct online bij en tik je ze af in Gelre.' Snel laat hij zich niet uit het veld slaan, vastbesloten als hij is om de schijnbaar ongelijke strijd tegen de euro te winnen. 'In Frankfurt lopen ze te verkondigen dat Nederland rijk is geworden door de euro, wat een dwazen. Het ergste is dat bijna iedereen er nog intrapt ook.' **ANS**

STEVEN DE PEVEN

maakt onder andere kunst met informatieborden. Op dit moment exposeert hij in galerie Vriend van Bavink in Amsterdam. ***Kijk voor meer werk en een interview met deze kunstenaar op ANS-Online.nl.***

WiL DEGENE
DiE DEZE TROEP
HEEFT GEMAAKT
HET OOK WEER
Z.S.M OPRUiMEN!

MEELOPERS

Iedere maand loopt ANS een dag mee in een wonderlijke wereld. Deze maand: **in polonaise met De Sjonnies**

‘DE SJONNIES, DAT IS EEN FENOMEEN’

Al twintig jaar lang weten ze met Nederlandstalige feestmuziek volle zalen tot polonaise te dwingen. Ook in hun nieuwe samenstelling houden ze de Nijmeegse volksbuurten in hun greep. **‘Wij zijn cultureel erfgoed.’**

Hij heeft slanglederen cowboylaarzen, een fonkelende glitterjas en een plaksik waar je u tegen zegt. Tom Sligting (39), beter bekend als Tommie Transvaal, is de nieuwe leadzanger van De Sjonnies en staat klaar voor een interview met RTV Nijmegen in Café ‘t Haantje. ‘Ha lekkere schat, jij komt vast voor mij.’ Met zijn gladde praatjes in plat Amsterdams weet Tommie de tv-presentatrice binnen luttele minuten om zijn beringde vinger te winden. De zanger wordt geflankeerd door gitarist Sander Thuss (34), ofwel Paddo, en bassist Geert Peeters (50), alias Friso Ruysdael. Met enthousiasme en de nodige bravoure vertelt het trio in het interview over hun ‘grote optreden’ in het kader van de beoogde comeback. Morgen spelen De Sjonnies in de nieuwe samenstelling in het oerhollandse café aan de Daalseweg. ‘We slaan een nieuwe weg in, een snelweg welteverstaan.’

Ogenschijnlijk oppervlakkig

Zodra de camera stopt met draaien gaan de maskers van de heren af. Hoewel De Sjonnies ogen alsof ze over weinig hersencellen beschikken en de Korsakov al is ingetreden, is dit niet meer dan een act. Dat wordt de dag van het optreden des te duidelijker in het kantoor van Wings Productions, dat is ingericht als een Sjonnie-waardige repetitieruimte met ordinaire pantervellen en glitterdoeken aan de wanden. ‘Dat imago is nodig, het publiek wil geloven dat we zo zijn. Een Sjonnie zijn houdt dus in dat je moet kunnen acteren’, legt Geert uit. ‘Hoe intelligenter je bent, hoe slimmer je een rol kunt spelen’, voegt huidig manager en ex-gitarist Guus Peeters (51), alias Konstantijn Ruysdael, toe. ‘Met de muziekopleidingen van nu kun je niets. Wie studeert er nu *fucking* Sound en Vision? Kun je lekker met een pirouette vakken vullen. Ik heb zelf Muziekwetenschappen gestudeerd en Guus Psychologie, dus we zijn geen domme jongens, weet je’, vervolgt Sander. Het idee van De Sjonnies is gebaseerd op een vader die zijn twee ontspoorde zoons mee het podium opneemt. Die vader werd belichaamd door Ronnie Ruysdael, die een paar jaar geleden besloot om een solocarrière te starten. Nu zijn De Sjonnies terug met een nieuwe zanger, maar de formule is hetzelfde gebleven. ‘‘De Sjonnies’ is een naam die blijft, het is cultureel erfgoed.’ De kersverse leadzanger Tommie vult aan: ‘Eigenlijk is het net als bij een voetbalelftal. De spitsen wisselen elkaar af, maar de club blijft bestaan. Ik ben gewoon Messi die Ronaldo vervangt.’ De flinke reeks Nederlandstalige meezingers en het hoge entertainmentgehalte hebben tot volle zalen geleid. Dit succes komt niet voort uit liefde voor volksmuziek. ‘Ik houd helemaal niet van het genre, doe mij maar bombastische muziek als death metal of klassiek’, bekent Sander. ‘We moeten opschieten jongens’, onderbreekt Guus. ‘Donnie van De Sjonnies begint over een kwartier met het voorprogramma.’

Blauw van de sangria

Donnie van De Sjonnies blijkt een kale, zonnebankbruine ras-Amsterdammer, gehuld in een babyblauw cowboyjack. Op zijn blote borst bungelt het diamanten Playboy-logo. ‘Mijn vriendin zei: ‘‘Doe mijn ketting maar om, staat hartstikke

goed bij je jasje.''' Donnie is het vaste voorprogramma van De Sjonnies en dient vooral als opwarmertje. Al na tien minuten hobbelen feestende vijftigers in de polonaise terwijl Donnie op de biljarttafel van 't Haantje is geklommen en *Heb je even voor mij* ten gehore brengt. Ondertussen is in de keuken, die tijdelijk als kleedkamer dient, chaos uitgebroken. Zendertjes blijken niet te werken en het stokpaardje dat voorop hoort te gaan in de polonaise is zoek. Sander stemt al rokend zijn gitaar en terwijl Tommie worstelt met zijn slanglederen lieslaarzen komt Guus binnen met het eerste verzoekje uit de zaal. 'Een meidje wordt 16, of we even willen zingen.' Donnie merkt zijdelings op: 'Jammer jongens, onder de 18 is strafbaar.'

Als de laatste woorden van het standaard introductie-cd'tje door Café 't Haantje schallen, slaan De Sjonnies elkaar bemoedigend op de rug. Met fiere tred en de borst vooruit gaat Tom de rest voor en bestijgt hij het krathoge podium. 'Mijn naam is Tommie Transvaal en vandaag doet maar één vraag ertoe', roept hij in de microfoon. 'Wat was er eerder, de kip of het ei?' Het publiek kijkt hem vragend en vol verwachting aan waarna Tom vervolgt: 'Kijk eens om je heen, het haantje was er eerst!' De jubelende menigte vindt deze grap blijkbaar fantastisch, want een luid gebrul stijgt op uit de zaal. Al bij een van de eerste nummers, *Blauw van de Sangria*, krijgen De Sjonnies luidkeels bijval van hossende vijftigers en aangeschoten tieners.

Guus staat naast het podium, waarvandaan hij de mannen in de gaten houdt. 'Kijk, als het geluid harder moet, of als ze zichzelf niet kunnen horen, sta ik hier om het aan te passen en…' Hij wordt onderbroken door een vrouw met een bril met knipperlichtjes die een papiertje onder zijn neus duwt. In goudbruine lippenstiftletters staat er 'Marte, jarig, 16!!!' opgeschreven. Het tegenstribbelende meisje wordt het podium opgeduwd waarna de puber chagrijnig in de microfoon snauwt: 'Mam, ik haat je!'

Eens een Sjonnie…

'Pff, als ik die kleren eindelijk uittrek, voel ik me echt weer Geert in plaats van Friso.' Na de nodige toegiften, foto's, handtekeningen, kusjes en knuffels zijn De Sjonnies terug in de kleedkamer. Het bier waarmee de manager binnenkomt om het geslaagde optreden te vieren, wordt met gejuich ontvangen. 'Toch zit een leven als rockster met het bijbehorend drankpatroon er voor ons niet in. We kunnen bijna nooit veel drinken, omdat we overal met de auto heenrijden. Sterker nog, ik had nog geen bier gehad vandaag', meldt Sander. 'Een optreden in 't Haantje zie ik als thuiswedstrijd. Daarom heb ik voor vanavond maar een hotelletje genomen', grijnst Tom terwijl hij zijn gezicht vrijmaakt van make-up. 'Trouwens, wie gaat er mee terug de zaal in?'

Aan de toog wacht een handjevol vrouwen quasinonchalant op de band. Terwijl Sander en Geert afscheid nemen en Donnie zijn tweede baco achteroverslaat, loopt Tom met gespreide armen op de dames af. 'Schatten van me! Ik weet zeker dat jullie nog niet genoeg Tommie Transvaal hebben gezien voor vandaag.' **ANS**

Universitaire Studentenraad

Meer openbaarheid bij Wetenschappelijke integriteit!

De wetenschap zit in lastig vaarwater met enkele integriteitszaken. Zo was daar ruim een jaar geleden Diederik Stapel met zijn grote fraude en hadden wij op de RU de zaak van Roos Vonk over het 'vleeseters zijn hufters'-onderzoek. Vonk heeft geen fraude gepleegd, maar is wel berispt vanwege 'onzorgvuldig handelen'. Wat er met dit 'onzorgvuldig handelen' werd bedoeld, is nooit bekend gemaakt. Het College van Bestuur van de RU achtte dit 'niet mogelijk' met de vorige klachtenregeling wetenschappelijke integriteit. Daar komt nu verandering in! In de nieuwe regeling is opgenomen dat er een samenvatting van het integriteitsrapport zal worden gepubliceerd. Alleen op grond van 'zwaarwegende omstandigheden' kan het CvB hier van afwijken. Dit is een grote stap vooruit! Daarnaast zijn al meer maatregelen genomen om wetenschappelijke integriteit de aandacht te geven die het verdient: zo zullen studenten in het onderwijs op integriteit worden gewezen en de USR maakte in december al duidelijk dat ze graag de koppeling tussen de theorie en praktijk ziet. De USR heeft er dan ook vertrouwen in dat de wetenschappelijke integriteit in het curriculum zal worden verweven.

EXTRA FIETSENSTALLING!
Nadat we al eerder hebben bericht van een overvolle fietsenstalling bij het Collegezalencomplex is de USR aan de slag gegaan met het probleem. Gelukkig zag ook het Universitair Vastgoedbedrijf in dat de capaciteit niet voldoende was voor alle studenten die hun fiets moeten parkeren. Vlak voor de vakantie zijn extra fietsenrekken geplaatst op het plein voor de ingang. Dus als je vlak voor college snel je fiets kwijt wil, is er voortaan weer genoeg plek!

RECTOR ON TOUR
Op 6 februari zal de Rector Magnificus, Kortmann, in de lunchpauze de rechtenfaculteit bezoeken. Alle studenten zijn welkom en kunnen in gesprek gaan met de rector, al zal hij vooral te maken krijgen met kritische rechtenstudenten. De rector zal een dag terugkeren naar de faculteit waar hij jarenlang hoogleraar Burgerlijk Recht is geweest. Na een hopelijk spetterend debat zal de middag worden afgesloten met een lunch4. Ben jij er ook bij?

KERSTACTIE
Op 20 december liepen 5 USR-kerstmannen (en hulpjes) over de campus om te vragen wat studenten nog verlangen op de universiteit. Onder het genot van een kerstkransje werden vele verlanglijstjes ingevuld. Er zijn erg veel suggesties gedaan, waaronder aangenamere temperaturen in de UB, beter en goedkoper eten in de Refter, geen onderwijsintensivering & langere openingstijden op de gehele campus. We gaan er mee aan de slag! Iedereen die een lijstje heeft ingeleverd: bedankt!

De Universitaire Studentenraad komt op voor de belangen van alle studenten aan de Radboud Universiteit.
Mail ons: usr@student.ru.nl.

(Advertentie)

DE GRAADMETER

Twintig kebabzaken, talloze bijbaantjes en tien soorten glijmiddel. Om de keuzestress te reduceren treedt ANS elke maand op als keuringsdienst van studentenwaren. Welke optie doet de graadmeter het hoogst uitslaan en wat kun je beter links laten liggen? Deze keer: **gratis reizen zonder studenten-ov**

Wat: verstoppertje voor gevorderden
Waar: onder stoelen en banken
Hoe: in foetushouding

Wat: de pot op
Waar: in het kleinste kamertje
Hoe: hangend boven een natgepieste bril

Wat: schijnslapen
Waar: in de stiltecoupé
Hoe: onderuitgezakt met een beetje kwijl

'Uhm, een weddenschap', beantwoordt de proefpersoon de vragende blikken van haar medereizigers terwijl ze zich opvouwt en tussen de stoeltjes wurmt. Schaamte en pijn moeten overwonnen worden om op deze manier gratis van A naar B te komen. Waar het aanvankelijk nog mee lijkt te vallen, priemt na vijf minuten een van de richels op de vloer pijnlijk in de rug. Dit maakt deze werkwijze niet geschikt voor bestemmingen verder dan Nijmegen Lent. De passagier die zijn *smartphone* laat vallen en bij het tasten naar zijn telefoon bijna de billen van de testpersoon vastgrijpt vormt het grootste risico. Wanneer de blauwe broek van de conducteur wordt gesignaleerd, houdt de zwartrijder haar adem in. Zodra de beste man zonder enige aarzeling over het koffertje stapt dat de voeten van de proefpersoon bedekt, maakt de spanning plaats voor een golf van triomf.

Verruil je zachte treinstoel voor een pispot om de confrontatie met de conducteur uit te weg te gaan. Vanwege het gewiebel op het spoor is de bril steevast bespetterd met urine waardoor de proefpersoon gedwongen is te staan. Helaas worden de treinen niet gesponsord door Ambi Pur: om de azijnzure pislucht tegen te gaan zul je zelf luchtverfrissers moeten meenemen. Door het overschot aan bacteriën is de angst om iets aan te raken groter dan die om te worden betrapt. De controleur mag dan niet omkijken naar de bezette wc, je medepassagiers met hoge nood doen dat wel. Wanneer je op de plaats van bestemming het kleinste kamertje verlaat, komen de afkeurende blikken je samen met de frisse lucht tegemoet. Bijkomend nadeel is dat deze tactiek niet werkt in de sprinter, achter plaszakken kun je je immers niet verstoppen.

'Goedemiddag, mevrouw.' 'Goedemiddag!' Goed getimede snurkjes zijn tevergeefs, zelfs de meest sympathieke conducteur doet er alles aan om je wakker te maken. 'Hallo! Een goedemiddag!' De conducteur vermoedt waarschijnlijk dat de zwartrijder doof is en gaat over op plan B. Ze slaat zachtjes tegen de stoel naast het hoofd van de proefpersoon. Als ook dat de testpersoon niet doet ontwaken, schakelt de controleur over op een drastischere aanpak: de arm van de passagier wordt driftig op en neer geschud. Na de derde duw moet de slaper het opgeven om blauwe plekken te voorkomen. Slapen is een prima tijdverdrijf tijdens de reis, maar geen middel om gratis te reizen. De nachtmerrie begint pas echt wanneer je dertig euro kan neertellen.
ANS

Kijk voor nog twee gratis reismethodes op ANS-online.nl

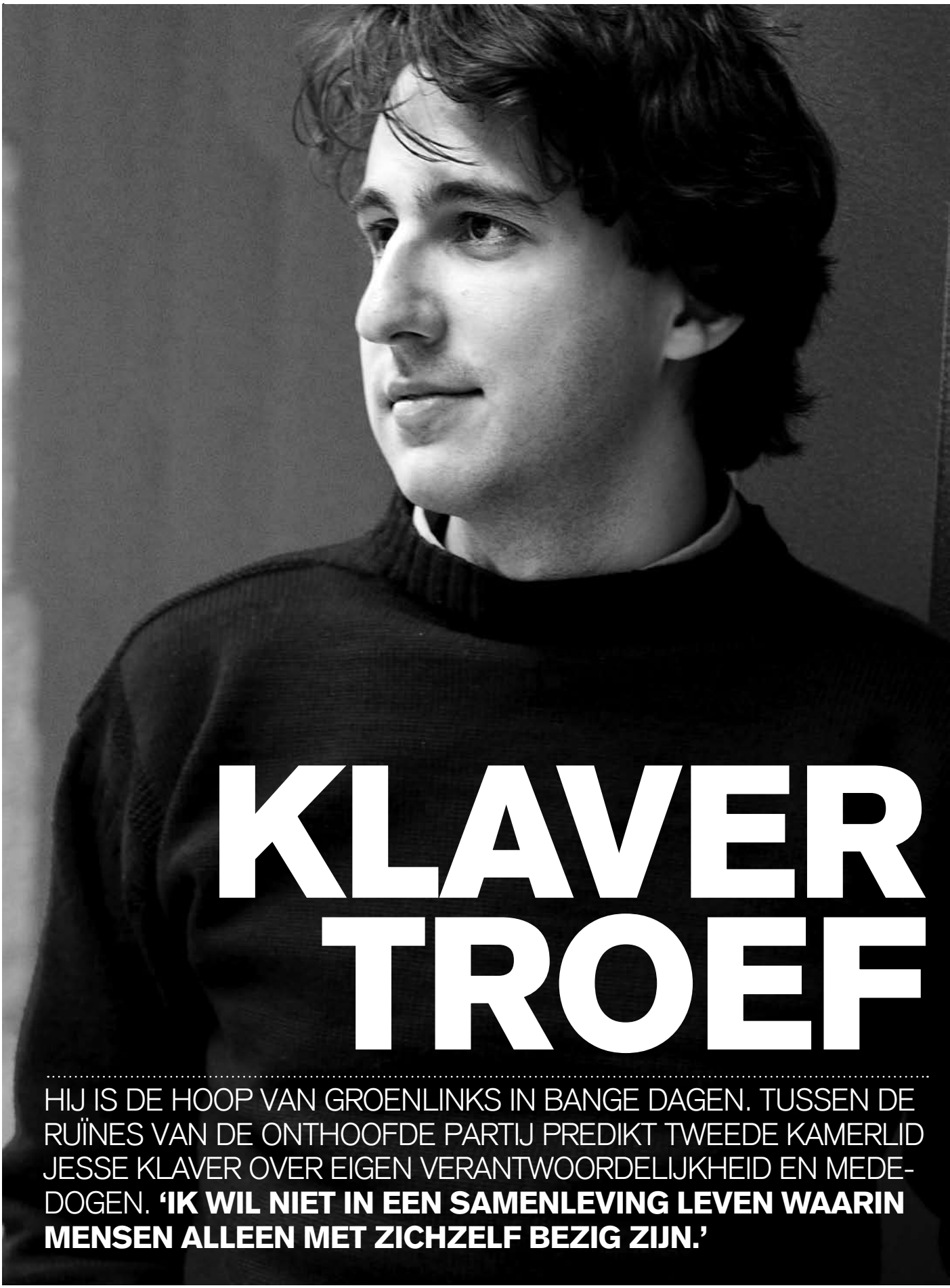

KLAVER TROEF

HIJ IS DE HOOP VAN GROENLINKS IN BANGE DAGEN. TUSSEN DE RUÏNES VAN DE ONTHOOFDE PARTIJ PREDIKT TWEEDE KAMERLID JESSE KLAVER OVER EIGEN VERANTWOORDELIJKHEID EN MEDEDOGEN. **'IK WIL NIET IN EEN SAMENLEVING LEVEN WAARIN MENSEN ALLEEN MET ZICHZELF BEZIG ZIJN.'**

Op de gang van GroenLinks in het Tweede Kamergebouw hangt een twee jaar oude foto. Tien fractieleden lachen hun tanden bloot met in het midden een trotse Jolande Sap. De plaat staat in schril contrast met de huidige fractie, die uit slechts vier mensen bestaat. Jesse Klaver (26), die zich nog wel Kamerlid van GroenLinks mag noemen, zit vandaag in de werkkamer van fractievoorzitter Bram van Ojik. Sinds de verkiezingsnederlaag delen de andere fractieleden een kamer met hun beleidsmedewerkers. 'Dat is erg gezellig, maar te druk om rustig te kunnen praten.'
Na het aftreden van Sap in oktober, leek Klaver gezien zijn jonge leeftijd en uitstraling een van de droomopvolgers. Na het vmbo, een opleiding Social Work aan de Avans Hogeschool en het bestuur van jongerenpartij DWARS volgde in 2009 het voorzitterschap van CNV Jongeren. Daarmee trad hij als jongste lid ooit toe tot de Sociaal-Economische Raad (SER). Een jaar later werd hij Kamerlid voor GroenLinks en boog hij zich over de belangrijke portefeuilles onderwijs en sociale zaken. Desondanks stelde hij zich na het aftreden van Sap niet kandidaat voor het partijleiderschap. Klaver heeft duidelijk geen zin om hierover te praten en antwoordt tot drie keer toe: 'Je moet kijken naar wat de partij op dit moment nodig heeft. Dat is Bram van Ojik. Punt.'
Een dergelijke stelligheid omtrent het partijleiderschap is voor een GroenLinkser niet altijd even vanzelfsprekend. Dat bleek wel toen Kamerlid Tofik Dibi in mei vorig jaar partijleidster Jolande Sap uitdaagde in een direct duel om de macht. De partij likt nog steeds haar wonden: in de peilingen staat ze inmiddels op slechts drie zetels.

Drink je nog wel eens een kop koffie met Dibi?
Klaver lacht. 'Dat is een goede vraag. Nee, geen koffie, maar ik heb Tofik laatst nog redelijk uitgebreid gesproken toen hij hier op bezoek bij de fractie was.'

Hoe kijk je terug op het debacle van de lijsttrekkersverkiezing?
'Het zijn jullie woorden dat het een debacle was.'

Vond je het geen debacle dan?
'Het heeft ons niet geholpen, maar ik laat het aan jullie om het een debacle te noemen.'

Het is de eerste dag dat Klaver terug is van winterreces en hij maakt een uitgeruste indruk. Zijn antwoorden zijn ad rem en bevlogen zet hij de standpunten uit het verkiezingsprogramma van GroenLinks uiteen. De plannen van de partij kwamen voor 12 september glansrijk uit de doorrekeningen van het Centraal Planbureau, met name doordat de partij een duurzaam beleid wist te koppelen aan het stevig terugdringen van het begrotingstekort. Dit programma werd echter niet met een noemenswaardig aantal zetels beloond. Wat is er misgegaan? Klaver wil niet vooruitlopen op de conclusies die de commissie-Van Dijk zal trekken. Op het moment van het interview zijn die nog niet bekend. 'Wat al wel duidelijk is, is dat de kiezer ons niet het vertrouwen heeft gegeven.'

Hoe gaan jullie dat vertrouwen terugwinnen?
'We moeten laten zien dat we niet met de partij zelf bezig zijn. Het is nooit goed als het te veel over de poppetjes gaat. Een partij is slechts een vehikel van ideeën.'

Jullie zeggen zelf linkser te zijn dan D66 en liberaler dan de SP. Snapt de kiezer wel welke ideeën jullie uitdragen?
'Voor mij is dat in ieder geval heel helder. De boodschap van GroenLinks is altijd genuanceerd, het is altijd een en/en-verhaal in plaats van of/of. Als mensen dat niet snappen, moeten we het helderder voor het voetlicht brengen.'

Wat is dan precies de boodschap die GroenLinks wil uitdragen?
'In de eerste plaats is dat duurzaamheid. Dan bedoel ik niet de bloemetjes en de bijtjes, maar de manier waarop je de economie inricht. We moeten het klassieke idee dat de economie alleen maar over geld gaat doorbreken. De laatste decennia hebben we het heel goed gehad omdat we geld uit de toekomst naar voren haalden door op krediet te leven. De economische crisis is ontstaan doordat we niet duurzaam leven.
'Ten tweede staan wij voor mededogen. Niet alles is je eigen schuld of eigen verdienste, daar moet je als overheid rekening mee houden. Tegelijkertijd is vrijheid het allerbelangrijkste, niet alleen vrijheid van overheidsbemoeienis, maar vooral vrijheid om verantwoordelijkheid voor de sturing van je eigen leven te nemen.'

> 'Geert Wilders heeft er niet zo veel wetten doorheen gekregen, maar hij heeft Nederland wel ingrijpend veranderd'

Is overheidsbemoeienis geen voorwaarde om mededogen in de samenleving te realiseren?
'Nee, als politicus moet je niet alleen maar denken in overheidsbemoeienis en welke regelgeving je kunt maken. Het gaat niet puur om wetten, maar om de sfeer in de samenleving en ik wil niet in een samenleving leven waarin mensen alleen met zichzelf bezig zijn. Geert Wilders heeft er niet zo veel wetten doorheen gekregen, maar hij heeft Nederland wel ingrijpend veranderd. Ook is de jacht op de uitkeringstrekker weer geopend en dat is te danken aan de toon van de VVD in het debat. Ik wil daar een andere toon tegenover zetten.'

Wordt die andere toon te weinig gezet door de linkse partijen?
'Ik denk het wel. Soms slaan ze echter door in hun mededogen en is alles alleen maar zielig. Sommige partijen worden bijvoorbeeld boos op werkgevers die jongeren niet aannemen als die met een bontkraag en een petje op hun hoofd aan komen zetten. De VVD vindt juist weer: ''het is zijn eigen schuld.''' Plotseling fel: 'Het is juist van allebei wat! Als werkgever moet je door zo'n houding heen durven kijken en zeggen: ''Volgens mij kan jij wel iets. Ik zal jou godverdomme wel eens leren wat werken is.'' Aan de andere kant moeten zulke gasten zich wel bedenken: ''Oké, ik ga solliciteren, misschien moet ik een beetje aangepast gedrag vertonen.''
'Het gaat dus juist om de wisselwerking tussen invloed van de omgeving en eigen verantwoordelijkheid. Een linkse politicus moet zich rekenschap geven van het feit dat er niet alleen collectieve of individuele problemen zijn, maar dat die constant in elkaar overlopen. We moeten de wereld niet simplistisch beschouwen. Een linkse politicus die zegt niet te geloven in eigen verantwoordelijkheid kan ik niet serieus nemen.'

Hoe zie je die wisselwerking concreet voor je?
'De politiek heeft dan wel opvattingen over een goede samenleving, maar je moet deze keuzes niet dwingend opleggen. Er is een mooi boek van Sunstein en Thaler, *Nudge*. Zij schrijven dat een grote meerderheid van de mensen de vooraf ingestelde *ringtone* op hun telefoon nooit verandert, dat is de *default*. De overheid kan dit toepassen op bijvoorbeeld pensioenen, door een standaard pensioenpakket in te stellen waarvan ze denkt dat het goed is voor jou. De ruimte moet er wel altijd zijn om hiervan af te wijken.'

Kan GroenLinks ooit mee gaan regeren om dit beleid te realiseren?
'Als je vier zetels hebt, moet je het niet willen hebben over meeregeren.'

Is het streven naar regeringsmacht niet het bestaansrecht van een partij?
'Meeregeren moet geen doel op zich zijn, maar een middel om idealen te realiseren. Als wij de kans krijgen om die verantwoordelijkheid te nemen dan zullen wij dat zeker doen. Een partij die niet in een kabinet wil plaatsnemen is een protestpartij. Wij zijn geen protestpartij, wij willen resultaten boeken.'

Die resultaten boeken jullie wellicht sneller door een fusie met bijvoorbeeld de PvdA, zoals oud-fractielid Ineke van Gent voorstelde.
'Wat mij betreft is dat helemaal niet aan de orde. GroenLinks is GroenLinks.'

Tijdens het interview verwijst Klaver regelmatig naar zijn eigen achtergrond. Zo werd zijn verantwoordelijkheidsgevoel aangewakkerd door zijn neef en wisten opa en oma Klaver hem te enthousiasmeren voor groene en linkse ideeën. Dat hij negen jaar na het afronden van het vmbo al een carrière bij de SER en in de Tweede Kamer achter de rug heeft, ervaart hij niet als bijzonder. 'Ik heb het gewoon gedaan, zo simpel is het.'

Zou je jezelf een self-made man noemen?
'Je moet heel erg oppassen met dat idee van *self-made*. Zonder steun en een portie geluk was ik er nooit gekomen. *It takes a village to raise a child*.'

'Zelfs in de juiste omgeving kom je er met een beetje achterover hangen niet'

Komt daar je links-liberale visie vandaan?
'Voor een belangrijk deel komt het daar vandaan, ja. Ik heb niks met slachtoffers die zeggen: ''Ik heb nooit kansen gehad''. Dat hebben zij deels zichzelf aangedaan. Je hebt natuurlijk een portie geluk en hulp van anderen nodig, maar zelfs in de juiste omgeving kom je er met een beetje achterover hangen niet.
'Ik vind het trouwens interessant dat mensen steeds overal een labeltje op proberen te plakken. Links, liberaal of sociaal, wat zegt het nou eigenlijk? Ik ben niet opgegroeid met zo'n labeltjesmentaliteit. Voor je het weet kom je daar niet meer uit en ga je dingen doen enkel omdat het in een hokje past.'

Een politieke partij is toch per definitie een hokje?
'Ja, je kunt er niet volledig aan ontkomen. Ik probeer het wel tot een minimum te beperken. Je moet trouw blijven aan je eigen waarden en daar kun je geen etiket op plakken.' **ANS**

WIL JIJ OOK SCHRIJVEN DAT DE RU GEWOON SUPERGOED IS?

KOM DAN BLOGGEN VOOR ANS-ONLINE.NL

Geïnteresseerd? Mail naar redactie@ans-online.nl
Of kom langs op ons kantoor onder het Gymnasion

N.B.: Een kritischere houding is ook toegestaan

DIARIUM VAN EEN DORPSHOMO

Met ingehouden adem stonden we in een grote cirkel om onze vadsige voetbaltrainer en zijn werkloze vrouw heen. Schouder aan schouder keek iedereen elkaar verwachtingsvol en opgewonden aan, de spanning zinderde door de lucht. Een paar minuten eerder had de 'directie' onverwachts een bonte avond afgekondigd en de E-tjes, wij dus, mochten het openingsnummer verzorgen. Een grote eer, die onze trainer geenszins licht op leek te vatten. Hij had ons direct naar een donker hoekje in de ranzige kantine gemanoeuvreerd, om aldaar de meest succesvolle tactiek te bespreken. Dat hij daarbij zijn vrouw nodig had, bleek al snel betekenisvoller dan ik in eerste instantie dacht.

Want, wat bleek? Het script was reeds geschreven, de kaarten reeds geschud. We zouden een spetterend musicalliedje ten gehore brengen, waarbij een zingend meisje geschaakt zou worden door het gehele voetbalteam. Inderdaad, lekker emancipatoire. Al helemaal omdat ons team uitsluitend uit jongens bestond en de meisjesrol dientengevolge ingevuld diende te worden door *one of the guys*. Er werd daarom nogal vertwijfeld gefluisterd toen de geblondeerde huisvrouw plots het woord overnam van haar smoezelige eega. Ze keek ons stuk voor stuk eng, lang en doordringend aan en deelde ons plechtig mede dat zij bereids een perfecte oplossing voor dit probleem had gevonden.

Alle voetbaljongens volgden langzaam haar loensende blik en plots bemerkte ik dat iedereen me spottend aan stond te kijken. Hoewel ik niet direct begreep wat er gebeurde, stemde de rest van de groep zonder aarzeling in met het onuitgesproken voorstel dat mevrouwtje-ik-heb-mijn-basisschool-nooit-afgemaakt hier deed: die homo verkleedt zich wel. Ik grinnikte verlegen, boog mijn hoofd en knikte instemmend. Ik had het gevoel dat ik het recht niet had ze ongelijk te geven. Ik was tenslotte de enige doerak in het hele dorp die thuis wel eens 'moedertje' speelde. Dus, zo geschiedde. Mijn trainer stak me in een blauwe dirndl, zijn vrouw versierde me met twee verlepte, blonde vlechtjes en toen was er geen weg meer terug. De Heidi in mij was reeds ontwaakt.

Het werd een memorabele show, vol gejoel, gejuich en geschreeuw. Ik wist toen nog niet hoe gefascineerde walging er uitzag, dus, naïef als ik was, dacht ik een enthousiaste zaal voor me te hebben. Vandaag de dag lijkt het me overduidelijk dat het publiek schrok van de manier waarop ik, zonder schaamte, zó overtuigend een jodelend meisje neer wist te zetten. Maar wat verrekt het ook, ik heb intens genoten van alle aandacht en mijn glorieuze *moment of fame*. Sterker nog, het jaar daarop betrad ik het podium wederom in vrouwentenue en kroop ik in de huid van Madonna. Dit keer als stoutmoedige cowgirl.

HET ISSUE

In deze rubriek staat iedere maand een ander issue centraal, waarover de meningen sterk zijn verdeeld. Deze maand: **het paranormale nader bekeken**

VOORZIENE OMSTANDIGHEDEN

Op 4 oktober 1992 krijgt een vrouw uit Hilversum een visioen waarin zij een blauw-wit vliegtuig ziet verongelukken. Zij belt direct naar Schiphol om haar ervaring door te geven. Een paar uur later voltrekt de Bijlmerramp zich. Dit is slechts een van de vele voorbeelden die worden aangehaald in redevoeringen voor het bestaan van een zesde zintuig. Vele sceptici zien gebeurtenissen als deze echter als puur toeval.
Uit onderzoek van het Sociaal en Cultureel Planbureau blijkt dat ongeveer de helft van de Nederlanders telepathie en helderziendheid voor mogelijk houdt. De discussie over het paranormale laaide onlangs weer op toen minister Ivo Opstelten van Veiligheid en Justitie aangaf paragnosten in te blijven zetten bij politieonderzoek. Protestgroepen als Skepsis doen er alles aan te bewijzen dat het bij deze buitengewone waarnemers niet om een gave, maar om goochelarij en bedrog gaat.
Binnen het wetenschappelijk veld van de parapsychologie wordt al meer dan honderd jaar onderzoek gedaan naar het fenomeen 'psi', oftewel het waarnemen buiten de vijf bekende zintuigen om. Waar de een echter stelt onomwonden bewijzen te hebben dat deze wijze van waarneming mogelijk is, doet de ander deze bevindingen af als pseudowetenschap. Zijn de huidige natuurkundige en psychologische modellen juist? Of zouden wij meer kunnen dan horen, zien, ruiken, proeven en voelen?

DE STELLING VAN DEZE MAAND: HET ZESDE ZINTUIG BESTAAT

Richard Krebber, directeur van het Integraal Parapsychologisch Adviesbureau en spiritueel coach
'Ik geloof dat ieder mens beschikt over een buitenzintuiglijk informatiesysteem en dat achter de werking van dit systeem een verklarend mechanisme zit. Gelijk met de wet van behoud van energie in de natuurkunde, bestaat in de parapsychologie de wet van behoud van informatie. Deze stelt dat kennis van alles wat er ooit is gebeurd blijft bestaan. Bepaalde mensen, zoals helderzienden, zijn gevoelig voor deze informatie en kunnen deze oppikken. Op die manier kan een paragnost bijvoorbeeld feiten over een misdrijf tot zich krijgen als hij naar een plaats delict wordt gebracht.
'Hier in Nederland word je al snel in een dwangbuis afgevoerd als je begint over geesten of aura's. Tekenend voor de westerse cultuur is dat alles wordt beredeneerd vanuit chemische, neurologische en psychologische processen. De natuurwetenschappen hebben concepties van hoe de wereld in elkaar steekt en iedereen die daarvan afwijkt wordt als abnormaal beschouwd. In bijna alle andere culturen zijn deze zaken wel geaccepteerd omdat men daar een ander mens- en wereldbeeld hanteert.
'Het zesde zintuig is met de huidige wetenschappelijke methodes niet meetbaar. Ik geloof wel dat het bestaan ervan uiteindelijk bewezen kan worden, het is immers onderdeel van ons mens-zijn.'

Herman de Regt, wetenschapsfilosoof en schrijver van het boek Wat een onzin
'De kennis die wij hebben van de wereld en onszelf, geeft geen enkele reden om te geloven dat het zesde zintuig bestaat. Binnen de wetenschap hebben we betrouwbare empirische data op grond waarvan we modellen maken. Hier komt geen zesde zintuig in voor en ons lichaam lijkt mij ook niet in staat tot buitenzintuiglijke waarnemingen.
'Natuurlijk moeten we in ons denken open staan voor zaken die buiten de heersende wetenschap omgaan, maar we moeten wel onze hersenen erbij houden. De methoden van de onderzoeken die beweren psi aan te tonen, voldoen niet aan de huidige wetenschappelijke standaarden. Mocht er iemand zijn die het paranormale onder gecontroleerde omstandigheden kan aantonen, dan zal diegene zich vanzelf melden. Tot nu toe is de miljoen dollar die scepticus James Randi voor deze persoon heeft klaarliggen echter nog niet uitgeloofd, ook niet aan babyfluisteraar Derek Ogilvie.
'De zaken waar mensen hun geloof in buitenzintuiglijke ervaringen op baseren, komen veelal voort uit een misleidend hersenproces. Het is gedenkwaardig wanneer je zus precies belt op het moment dat je aan haar denkt, terwijl alle keren dat je aan haar dacht zonder dat ze belde worden vergeten. Het evolutionair ontwikkelde geheugen laat ons onthouden wat markant is.'

Eva Lobach, parapsychologisch onderzoeker aan de Universiteit van Amsterdam

'Er is voldoende bewijs dat er in ieder geval vreemde verschijnselen bestaan die we zouden kunnen beschrijven als precognitie, helderziendheid of telepathie. Zelf heb ik experimenten uitgevoerd met zogenaamde telefoontelepathie. Onder gecontroleerde omstandigheden worden mensen gebeld. Zij weten dat dit telefoontje van vier mogelijke naasten afkomstig kan zijn. Uit dit onderzoek blijkt dat men vaker dan je bij toeval zou verwachten goed raadt wie er aan de andere kant van de lijn zit.

'Ik geloof echter niet dat deze gebeurtenissen kunnen worden verklaard aan de hand van een zesde zintuig. Dat idee is voor mij te kort door de bocht. Binnen de parapsychologie tasten we nog grotendeels in het duister wat betreft verklarende mechanismen. Er wordt bijvoorbeeld onderzocht of factoren als persoonlijkheid, kenmerken van gebeurtenissen zelf of omgevingseigenschappen in verband staan met telepathie en precognitie.

'Het belang van parapsychologisch onderzoek is dat het verschijnselen bestudeert die niet passen in het heersende wereldbeeld. In het verleden werden mensen die zeiden dat er stenen uit de lucht vielen volkomen belachelijk gemaakt. Later ontdekte men dat er inderdaad meteorieten op de aarde terecht kwamen. Het zijn vaak onverklaarde verschijnselen die ons iets nieuws leren.' **ANS**

MAAR LIEFST 2 MILJOEN NEDERLANDERS ZEGGEN WEL EENS EEN HELDERZIENDE BELEVING TE HEBBEN GEHAD. 30 PROCENT VAN DE BEVOLKING HEEFT ERVARING MET TELEPATHISCHE WAARNEMINGEN.

PARAGNOST GERARD CROISET JUNIOR HIELP OOIT BIJ HET OPSPOREN VAN TWEE KINDERLIJKJES IN DE AMERIKAANSE STAD CHARLESTON. HIJ DEED DIT DOOR VANUIT NEDERLAND DE LOCATIE OP EEN KAART AAN TE GEVEN.

INZET VAN PARAGNOSTEN BIJ JUSTITIE IS PAS TOEGESTAAN INDIEN HET ONDERZOEK IS VASTGELOPEN EN NA INSTEMMING VAN HET COLLEGE VAN PROCEREURS-GENERAAL. **OOK HET GEBRUIK VAN LEUGENDETECTORS, POPPENSPEL OF HYPNOSE VALLEN ONDER DEZE REGELING.**

KIJK VOOR MEER REACTIES OP ANS-ONLINE.NL

LIJN 1

REIKT HET LEVEN VAN DE NIJMEEGSE STUDENT VERDER DAN COLLEGEZAAL EN BED? ANS NEEMT DE EERSTE DE BESTE BUS, BRENGT DE RADBOUDIAAN IN BEELD EN TEST ZIJN VAKKENNIS. **DEZE MAAND: HALTE PRINS BERNHARDSTRAAT.**

Vlnr: Eline, Lieve, Tessy, Anneke en Pauline.

Het stinkt op de soos. Een penetrante verflucht vervangt de gebruikelijke stank van verschraald bier in De Kelder, de sociëteit van Ovum Novum aan de Sint Canisiussingel. Waar de geur vandaan komt is voor de vijf aanwezige leden van damesjaarclub Ki Matou een raadsel. 'De keuken is het in elk geval niet', concludeert tweedejaars Rechten Lieve (20), nadat ze een blik heeft geworpen op de kookruimte. In de vergaderzaal legt lerares Nederlands in opleiding Anneke (19) trots de naam van de jaarclub uit: 'Ik kwam hem tegen in een studieboek. Ki Matou is Polynesisch voor ''wij allen zonder jou''.' 'We willen anderen niet uitsluiten of zo', voegt Pauline (21), vierdejaars Academische Lerarenopleiding Primair Onderwijs snel toe. 'Wij zijn gewoon heel erg één.'

Onafscheidelijk is de zeskoppige eenheid echter niet. 'We zien elkaar hoogstens een of twee keer per week', vertelt Eline (20), derdejaars Food and Business. 'Als we met z'n allen zijn, drinken we voornamelijk.' 'En we studeren samen', probeert Pauline, maar ze wordt onmiddellijk uitgelachen door haar gezelschap. 'Je bent één keertje in de UB geweest', wijst Tessy (19), tweedejaars ergotherapie aan de HAN haar terecht. De wekelijkse borrelavond wordt niet alleen gekenmerkt door overvloedige alcoholconsumptie, maar ook door een oude traditie. Lieve: 'Wij vinden het grappig om elkaars fietsen te verstoppen.' Meer dan eens werd een jaarclublid in het holst van de nacht via Facebook ervan op de hoogte gesteld dat haar fiets bij een van haar jaarclubgenoten in bed was beland. 'Maar toen ze die van mij eens drie meter hadden verplaatst was ik hem ook al kwijt', bekent Anneke.

Vorig jaar plaatste de jaarclub een filmpje online waarin ze beloofde het Nijmeegse studentenleven nieuwe energie in te gaan blazen. Dit goede voornemen is vooralsnog met veel zeep uitgevoerd tijdens een door Ki Matou georganiseerde barschuifavond in De Kelder. 'Je werd altijd opgevangen na het buikschuiven over de bar', beweert Eline. 'Dat maakte het zo'n succes.' 'Bijna altijd', nuanceert Pauline. De vaderdag van afgelopen herfst was ook al zo geslaagd. Tessy: 'Onze papa's waren bezopener dan wij. Maar dat krijg je als ze allemaal aan de Gold Strike gaan.' **ANS**

KWEKERIJWEG · ERASMUSGEBOUW · UNIVERSITEIT OOST · BOWLINGCENTRUM · ARCHIPELSTRAAT

Nota bene: ANS is wars van nieuwe dienstregelingen en houdt de lijn van voor 9 december aan.

Beeldend vermogen

Als ware Ovianen duikelen de dames onmiddellijk een verschoten banier op, die mee op de foto moet. 'Een kan, we hebben ook een kan nodig', roept wereldburger Anneke, die niet alleen een aardig woordje Polynesisch spreekt, maar ook als een echte Afrikaanse een hele inboedel op haar hoofd kan balanceren.

De dames zien er keurig uit in hun grijze jasjes en dat maakt de foto erg zakelijk. Alleen de - helaas lege - bierkan maakt dat deze foto verschilt van de geposeerde, simpele staatsiefoto's van hun geliefde bestuur.

KENNISVRAGEN

Wat is Latijn voor kelder?
Eline: 'Lieve, ben jij niet de enige die Latijn heeft gedaan?'
Anneke: 'Noem eens wat vertalingen in Germaanse talen. Die zijn op het Latijn gebaseerd toch?'
Lieve: 'Ik weet niet wat kelder is in het Frans hoor. Of in het Engels.'
Tessy, plots: '*Cellar. Cellarium.*'

Hoewel hun kennis over de verschillen tussen Romaanse en Germaanse talen zwaar verwaarloosd is, slepen de jaarclubleden toch hun eerste breintje binnen. Cellarium bonum est.

Waar is 'curiosablad mama kutje' een anagram van?
Pauline: 'Ik was heel goed in de anagrammen van *Expeditie Robinson*. Dit kan ik.'
Lieve: 'Volgens mij is het iets met Carolus. Dat schrijf je toch met een k?'
Anneke: 'Dit is een goed thema wanneer we ooit nog een moederdag organiseren.'

Dat Dennis Weening, de presentator van Expeditie Robinson, dit anagram nooit hardop zou durven uitspreken, hindert Pauline niet. Met behulp van een blaadje en het strategisch wegstrepen van letters wordt uiteindelijk de puzzel opgelost: damesjaarclub Ki Matou. Door het gebruik van het papieren hulpmiddel is het antwoord op deze vraag enkel een half breintje waard.

Wat heeft Ovum Novum gemeen met de LA Lakers?
Tessy en Lieve in koor: 'De kleuren.'

Het volgende breintje wordt à la Kobe Bryant gescoord en enigszins overmoedig wijzen de dames de quizmaster op het onjuiste feit dat de Lakers eigenlijk spelen in het paars met goud, in plaats van het eigeel van Ovum.

Wat betekent de uitdrukking: dat is het hele eieren eten?
Pauline: 'Dat weet onze lerares Nederlands wel.'
Anneke: 'Dat is toch als je door hebt hoe iets moet?'

Deze vraag tikt Anneke gemakkelijk in en dat levert nog een breintje op.

Welke zes bouwwerken staan afgebeeld op het logo van Ovum Novum?
Pauline: 'De Waalbrug en de Erasmustoren.'
Anneke: 'De kerk. En verder weet ik het eigenlijk niet.'
Tessy: 'Met de introductie kregen we toch een uitleg over het multiculturele karakter van Ovum? Dus vast ook een moslimgebouw en een synagoge.'
Anneke: 'Zoiets heet een moskee. En dan verder nog de frietzaak van Corry.'

Het is een mooie sociaal-democratische idylle die Tessy schetst, maar zo ver is Ovum nog niet. Op het logo staan het Erasmusgebouw, de zeepfabriek van Dobbelman, de Sint-Nicolaaskapel, het stadhuis, de Sint Stevenskerk en de Waalbrug afgebeeld. Het laatste breintje laten de dames links liggen.

Klopt als een bus?

De van hun vaders geërfde voorliefde voor drank beloofde niet veel goeds voor Ki Matou. Maar de scepsis keldert bij het aanschouwen van de geklutste kenniscoalitie die ze samen vormen. Hun clubwijsheden leggen de dames geen windeieren.

Restaurant Ankara

Al 30 jaar het adres voor
Turkse specialiteiten
Vleesgerechten
vegetarische gerechten
pizza's

Afhalen mogelijk
Iedere dag geopend vanaf 17.00 uur

Burg.v.d.Berghstraat 144 Nijmegen 024-3228108

www.restaurantankara.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

CAMELOT
eten & drinken

Café Camelot
Grote Markt 37
www.cafecamelot.nl

Iedere dinsdag:
Live muziek vanaf
22:00 uur in Camelot Live!

Iedere zondag:
Alle speciaalbieren op fles
voor maar € 2,50 !

-studentenspecial-
Iedere Woensdag:
Op vertoon van collegekaart
drie gangen voor maar € 11,=

26e jaargang
Oplage 10.000 stuks

Aan deze ANS werkten mee:

Hoofdredactie
Erik van Rein
Mickey Steijaert

Redactie
Kiki Kolman
Pieter van der Lugt
Silke Spierings
Inge Widdershoven

Medewerkers
Cecile Vermaas
Simone Vermeeren
Loes de Veth
Yurre Wieken
Jozien Wijkhuijs

Columnisten
Sandro van der Leeuw
Elske van Lonkhuyzen

Crypto
Lucy van Oostveen
Dorien Pool

Eindredactie
Liselotte Bosch
Tim Ficheroux
Pieter Hengst
Valerie Rutjes
Henk Strikkers
Adrianne Tuk
Eva-Marijn de Vries
Felix Wagner
Mart Waterval

Illustraties
Mark Vlek de Coningh
Joost Dekkers
Alex Kup
Sanne Reckman
Rens van Vliet

Foto's
Kiki Kolman
Laurent Paardekooper
Nadine Reef
Hinke Rutten
Felix Wagner

Ontwerp
Marloes de Laat en
Roel Vaessen

Lay-out
Erik van Rein
Mickey Steijaert

Druk
MediaCenter Rotterdam

Dagelijks bestuur
Ceriel Gerrits
Pieter Hengst

Uitgave, abonnementen en advertentieacquisitie
Stichting MultiMedia
stichtingmultimedia@gmail.com

Redactieadres
Heyendaalseweg 141
6525 AJ Nijmegen
024-3612176
redactie@ans-online.nl

Het Algemeen Nijmeegs Studentenblad is een onafhankelijk maandblad dat gratis in de binnenstad en op de Radboud Universiteit Nijmegen wordt verspreid. Het verschijnt 10 keer per jaar in de maanden september t/m juni. De uitgave van ANS wordt mede mogelijk gemaakt door:

STICHTING NIJMEEGS UNIVERSITEITSFONDS

CRYPTO

DEZE MAAND HELPT DE CRYPTO JE AAN EEN NIEUWE LOOK. VAN VICTOR & ROLF TOT DE PRIMARK, VOOR MAATJE ZERO TOT XXL. EIGENLIJK MAAKT HET NIET UIT WAT JE AANTREKT, ALS JE HAAR MAAR GOED ZIT!

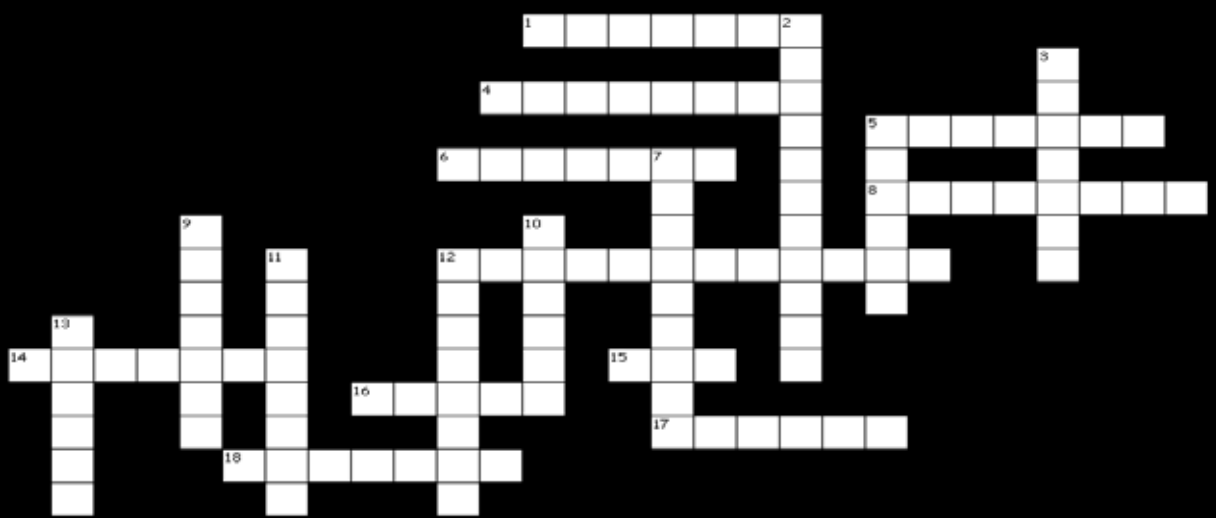

HORIZONTAAL

1. Dit rooster voorkomt niet alleen dat insecten blijven slapen, het vertelt ook de tijd (7), 4. Een creditcard en schimmel voor brood zorgen ervoor dat je er weer mooi uit ziet (8), 5. Dit coole hemellichaam is alternatieve lingerie (7), 6. Vader zat met munitie op de Koninklijke stoel (7), 8. De beschermhoes van de ontvangstkamer is het beste gerecht tijdens het stappen (8), 12. Levi gaf de nagel aan zijn broer tijdens het voetbaltoernooi (12), 14. De kraag van de beste vriend van Ernie wordt gedragen bij chique gelegenheden (7), 15. Dit kapsel weerhield hem ervan om te drinken (3), 16. Bevestigend nachthemd (5), 17. Stop je dat Franse zout in de motor of trek je het aan? (6), 18. Deze gekleurde mantel is niet vegetarisch (7).

VERTICAAL

2. Ik peuzel en onderbreek deze uitsparing in de muur (11), 3. De Engelse poes loopt (7), 5. Gabbers kunnen hier niet op dansen (6), 7. Beneden deze Nijmeegse kringloopwinkel is dit meestal door kleding verborgen (9), 9. Op het schip at Marlies het fruit op de taart (7), 10. In dit modeparadijs lopen 1001 Romeinen over straat (6), 11. De broek in de kookpot stond vele malen niet op off (8), 12. De aan de galg hangende marterachtige voldeed tenminste wel aan de dresscode (8), 13. De verwarde stoker had een erg slanke taille (6).

OPLOSSING CRYPTO JANUARI-ANS

HORIZONTAAL: 2. UITSLAG, 4. EILEIDER, 5. ARTROSE, 10. HALLUCINATIE, 11. STERIEL, 12. OPERATIE, 15. KRAAKBEEN, 16. VERKOUDEN, 18. REANIMATIE, 19. ARTS.
VERTICAAL: 1. BLINDEDARM, 3. PROSTAAT, 6. STETHOSCOOP, 7. ELLEPIJP, 8. TABLET, 9. VERLAMMING, 11. SCHILDKLIER, 13. MITELLA, 14. RÖNTGEN, 17. KNEUZING.

WINNAAR

Winnaar van de vorige crypto is **Midas Anijs**. Deze maand geeft ANS twee kaartjes weg voor het optreden van Baauer op 28 februari in Doornroosje. Deze held combineert mixed hiphop met dance in het genre Trap, dat wordt gekenmerkt door de overvloed aan *hi-hats*, snares, harde *kicks* en typerende 808 drums. Stuur je oplossing voor 20 februari onder vermelding van naam en telefoonnummer naar redactie@ans-online.nl en maak kans op een aondje losgaan in Poppodium Doornroosje.

DOORNROOSJE
DOORNROOSJE
DOORNROOSJE

TOT SLOT

Tekst: Cecile Vermaas
Foto: Kiki Kolman

Wie: Dieuwertje (21), tweedejaars Geneeskunde
Wat: Nijmeegs studentensportvrouw van het jaar
Waar: op de atletiekbaan

Wat heeft jou sportvrouw van het jaar gemaakt?
'Dat was deels toeval. De afgelopen jaren heb ik veel wedstrijden gewonnen, waaronder een aantal nationale, maar ik ben niet de beste loopster van Nijmegen. Ik had het geluk te worden genomineerd. Naast het hardlopen ben ik ook al een tijdje aan het wielrennen, misschien hebben ze daar ook naar gekeken. Er waren naar mijn mening veel meer geschikte kandidaten.'

Speel je wel eens doktertje op de baan?
'Tijdens een hardloopwedstrijd merkte ik dat iemand achterop raakte en steeds langzamer begon te rennen. Hij zwalkte wat heen en weer en viel op een gegeven moment flauw. Met mijn EHBO-kennis heb ik hem weer opgelapt.'

Voor wie zet jij het op een lopen?
'Ik haat niemand zo erg dat ik voor diegene zou willen wegrennen, maar ik erger me soms wel ontzettend aan mensen die nu afgeven op stichting Livestrong. Ik ben daar ambassadeur van en weet dat de stichting ook veel goede dingen doet. Sommige mensen zijn te kortzichtig om daar naar te kijken, daar valt gewoon niet mee te discussiëren. Stelletje PVV'ers.'

Hoe heb jij je grootste overwinning gevierd?
'Als kersverse kampioen *survival run*, waarbij je moet hardlopen en boogschieten, voelde ik me onoverwinnelijk. Ik besloot voor aanvang van het kampioensfeestje nog mee te helpen met het afbreken van het parcours. Op een stelling ging ik door mijn rug en moest ik eraf worden getild. Dat maakte het uitbundig vieren van deze overwinning enigszins ingewikkeld.
'Ik heb sowieso niet veel tijd voor feesten. Als ik op zondag een wedstrijd heb, kan ik op zaterdag niet uitgaan en vrijdagavond eigenlijk ook niet. Twee dagen na het stappen slaat de brakheid bij mij pas echt toe, dat is niet het beste moment om een wedstrijd te hebben.'

Mag je nog wel eens iets sterkers dan AA en Extran drinken?
'Ik houd niet zo van bier en wijn dus drink ik drank met een hoger alcoholpercentage. Tijdens een survivalkamp heb ik na een lange dag trainen 's avonds een fles sterke drank in handen gekregen en die helemaal opgedronken. Toen besloot ik dat het een goed idee was in een boom te klimmen. Daar viel ik vervolgens uit en smakte hard tegen de grond.' **ANS**